Socken

ti min mön, so får du
sökon ! Tabacsäk.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1975–76

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socker

sókor, n.

i talesätet

ti' min mój, so fan du sókor!

(om det tillfredsställande i att hålla tyst med sgt)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socken
s.

sókon, n.

kan du lagt sókon i gréden ósa?

1956 4155 Ystad, Hemmestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerbeta

sò̲kor bē̲da -an -or -orna

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockenbit

sökonbid. pl. -a

den va so hära som en sökonbid

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

socknbolag

best.-f. sòkonbolåged.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sockenbuk I

sökorbrügg. -ed. gen. -eds

be sökorbrügad dær blev en

masa sýror.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sockerbruk II

ifra sökonbrugads pòrta

sa kalad, a ta gasvárkad.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerkaka

sò̀kor̲kà̲ga

vi' bà̲ga pà̀n̲ekà̲ga & vi'
bà̲ga sò̀kor̲kà̲ga.

(met.) Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1972–73

1973

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sockerkaka
s.

sökonkåga, -an

vi fick stegt fläsk o potatoes
o hemabakad sökonkåga.

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sockenmila

M. sôkonmilon,

Växten.

Chenopodium Album = melmilon

i Skaraåd.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lockenjuka

sòkonsjùga, -an.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soda, s.

sóda

(tvättmedel) M. H.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
l. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

roda

rȯ̀da

bȯ́n.

E.O.

sȯ́da i akttaget av J-s

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sodalut

sódalud; — — — lu;

E.O.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soffa

sòfa, -an, -or, -orna,

mask.

Hé han ja sat sòfán dén hér,
men han (!) e lìa brá inné.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soffa II

vi' va tué stýkan pièga láu

i en sòfá

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sofflock

sòfalòk el. sòfalòk, -ed

Repa - pâv. form

hima pa sòfaloked.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

l. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sol

sål. -en

dena mäja, som äntå

sålen bidon på.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sola, v.

sɔ̀la pret. ˋa

vi sɔ̀la -vɔs

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Soldat

soldát -en

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

1. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Soldathus

soldátahûs, -ad. pl.=, -an

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soldat-kus

soldátrahús, n., pl.=

soldat-torp.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

solig

sàlad

Nr 4155 [illegible], Herrest, hd

l. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Solsken
s.

solsken -ed.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

som

pron.

som

di hade hål, som di stopa ig.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

som

i bet. vadmed:

vi hàda en tág, som vi dèla

i smabída (om en sockentång)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

som

de e som di e ärefärga

(såsom)

Ystat

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I.Irgers 1979–80

1980.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

som

i förb.

di vìa a di skvég ta klokan ít;
de va som di holde vósen.

Nr 4155 Ystad Herrestads hd Ystad

Ingemar Ingers 1974–75

1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

som

konj.

som

pleonastiskt:

dæn e mýcd nemon æn som

i'fra kàsebàija

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Somma

= samliga

sàmá

J. P.

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× somma II

vän fiskäre hade sej en gäis,
a söma hade två.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sömma

sòma

sòma plåsor

sòma sòma, vita somrar

sòma hade bèydad bènad.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sommar

sòmår -an el. sòmår

om sòmåran

om sòmåran jek di bårfyta.

sòma sòmra

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Somrar II

i sòmàs = innevarande sommar.

den e sa di kan bàdà lita
i sòmàs

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommar

s.

sòmår

i bet. varmt och vackert väder tidigt på året.

i då e de sòmår

(sagt i mars månad) Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

1972 Ingemar Ingers 1971-72

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommargäst

sòmarjèst, pl. -or.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
L. Ingers. 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sommartid

b.f. sò_mar_ti'den

di' har ènte mè_sa le_dan
om sò'mar_ti'den.

(i Petri k:a)

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Somna
v.

sòmna -ar -a -ad.

d. sòmna etc.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

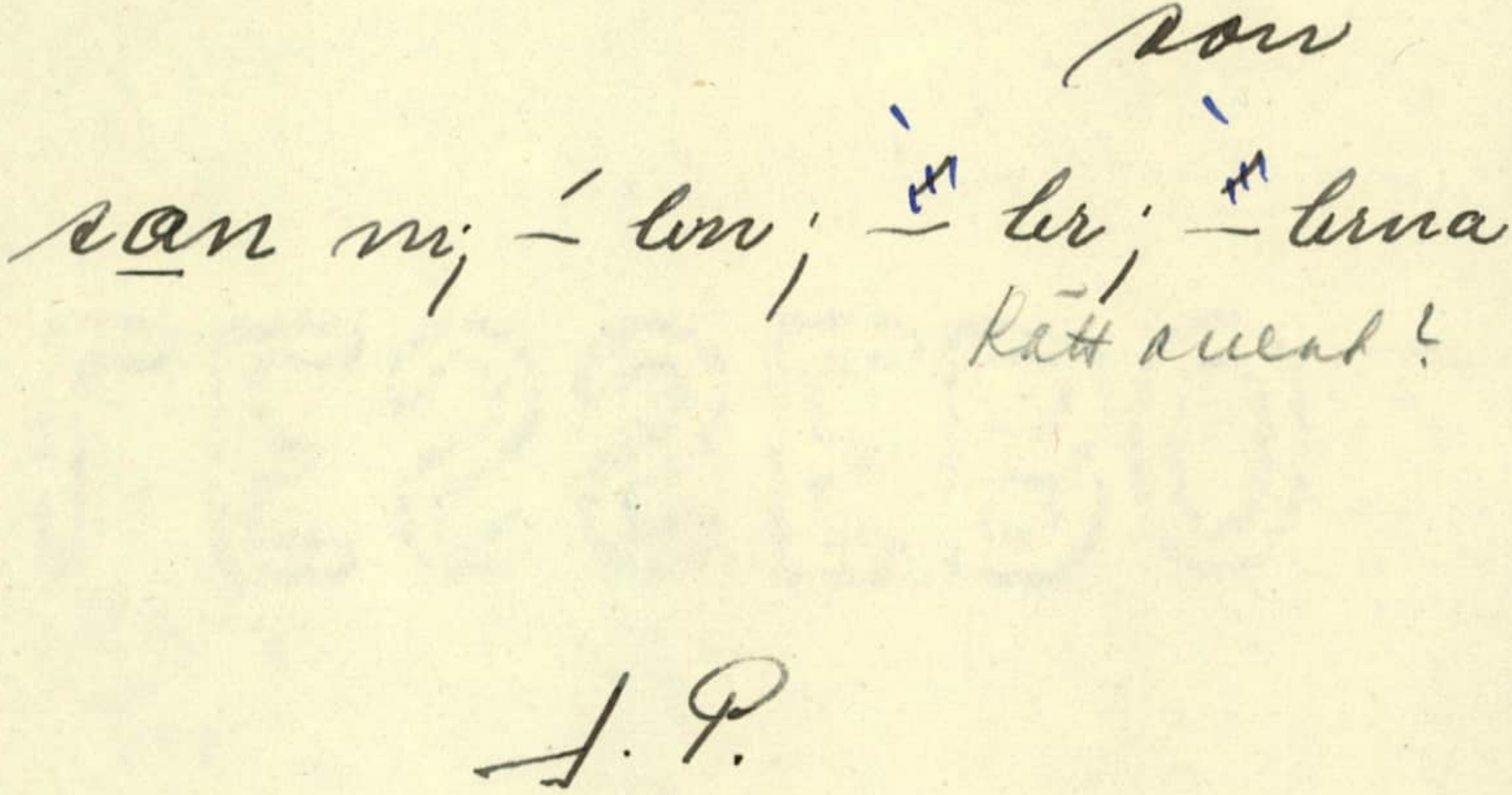

J. P.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

son
s.

son. ¹an. ⁻on. ⁻onna

ellen (upp. pâv.) sån etc. d. sånen

Landsb.: sön etc.

mín den élste sånunen.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Sonakvisa

Sònakvèza pl. -or

Sonkastun

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

soppvädet

sòpevä̀r, n.

om vädeslek. då varm soppa är
lämplig mat.
i dä̀ e de sòpevä̀r

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I.Irgers 1979–80

1980

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sop-tömmare

sôpetýmare, -en

(förleden av sop.)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sorglig

sörli, n. sörlet

1959 4155 Ystad. Hemestads h.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort

sort eller sqt mera gemint

di' tvqe sorts vizana,

de två sorterades vindar.

tvqa sqtor

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort II

de e àLa sætons

gàmaldæsmøblon

O.H.

dæ e tvæ sòntons mæd kæn ènta

vægæ a èda

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sort II

han hade fint reskåp av
åle sorter (om en fiskare)

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sontenera sig

sotenéra si -a -ad

uppehålla sig, försörja sig.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rova

Råva; — or;

böjning!

E. O.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sova

sòva

dormio

Lundsb: sàwa cml. P. L.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sovel
S.

Sål led
best. sg. K

Nr 7520. Ystad, Herrestads hd
S. Benson 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spana
s.

spa̲n. -en. -a, -ana

(a kompa två spa̲na va̲n

(Obs. hink och ämbar användes icke).

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spann

spann m. -a -á

munbálgon a spàna

hon stan spàná fola me bró

som ska va te hýnsen.

M.A1

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

span II

di fek en span mad tva
gangor i vikan
(vissa fattighjon).

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spanamål

Spånemål - en.

el. Spånemål, -en

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spannrem

Spännrim, -an

ett tillbehör hos skomakare och sadelmakare.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spann-vis

i spànavis. spanntals, mätt i spannar.

de edor di i spànavis, holt på på a sej.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1973-74

1973

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sparbössa

Sparbýsa -an

4155 Gstad. Hemestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spanel

spån. -en

takspane

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sparrverk

Sparvärk, -hd

takresning

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spatsera

Spasé́ra -a -ad.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spekeflåsk

spègeflåsk, n.

(i genuint Hemestadsmål: spègjeflèj, ent. P. L.)

di hadde lòmeflåskon a kàvunjabèn a spègeflåsk.

V. L.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spektakel

spetá'kel, n.. pl.=

l.= uptåg o.d.

en bra mä' på åla spetá'kel!

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spela
v.

spèla - a - ad

spela kozkóns

eller, mera gemeint, spèla etc.

kóm, ska vi spela tóp!

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spelman

spìlamàn , -an

x)

di kan fálv skafa spìlamàn

(i st.f. att ha gästen att spela gratis)

x) Kap. som för sal.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976-77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets

spits. M. -ar, i bet.
knypplad spets. (annars spis. i
bet. spetsigt föremål)
det lå it våkort sèzatèke ma brèa
spitsar.
Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Irgers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets

spis, len

se kom den en söden

röli spis nén.

O.A.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spets II
s.

den kan vad för åra
öpe ifra spisen.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spets

= spetsig

spis i ~~i~~ i – ti ~~=~~ ai

F. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spets
adj.

spis. pl. spisa, n. spist

spetsig

spisa é di som nela

(om fisken)

den va slät gål a spist i tåget.

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsa

= splitsa

spèsa

spèsa i höp

splitsa tillsammans

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spetsa
v.

spìsa -a -ad

so spìsa di' dì' pìgana.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetskula

spiskúla pl. -or

(ss. ammunition)

~~tom-k~~ nú kan di spiskúlor

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spetsnäsad
a.

spìsnésad

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spett
s.

Spit. 1 ad. M. = . 1 en

Rep - pär - form .

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spettkaka

spèdakåga, -an, -or, -orna

de e gót ina spèdakåga.

(På landsbygden spydkåga el. spỳdakåga).

4155. Ystad. Hemestads hd. 1. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik

han skola nålas i' en tånna
spig i sagt om en mördare och ut-
tryck för en seglivat föreställning om
spiktunna ss. straffredskap. Obs - nåla
och tånna är yngre för nyla och tynna.

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1972–73

1973

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

apik

apig ; -- lin ; -a ; -ana

Rätt genus?

Är det inte neutrum?

E. O.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik I

spig. Lad. pl. =. Lan

di kan faktist änte slå
et spig i.

Hemestads härads landbygd: spigs etc.
Gunnits härad: spig etc.

1953. 4155. Ystad. Hemestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spik II

man får slå rätt på
spiken; annars kröker di si.

di har icke slagit it spik i vägen
på elleva år
(d: icke gjort någon reparation).

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika
v.

spiga -ade -a -ad,

OA
m.fl.

spiga läkte på a
lega pänor.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika II
v.

de va ènte ŭdan brœ́dor.

spĭgade ihœ́pa

spĭga fát = spika fast

Ös. spĭga fást.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ſpika III

di e mingue hœna e ſpiga i.

de e nók ſpigad me
trekántia ſpig..

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika III

sa spìga di' páran dæ̀n i dé

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spika
v.

hus.

di hàmaar a spìgar a gùd
vid va di hìtar på

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I.Irgers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ spillo

spille

i förb. ga te spille, gå till spillo, förspilles.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spillvallen

Spílvàn, neutr.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spillvatten

Spílvàn, -ed.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinna
v.

spiga

finare spina. pret. spinda (!)

mon hon spinde gela sit gain.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spinnock

spìgenók m.-a.

men gemeint spìgenók etc

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

l. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spir(a)

spir, -an

(= ýsta fjörkespir)

bröme fjörka a spíran, ett
märke för fiskegarns utsättande. /fr
tite.

se II.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spin(a) II

bröme fjörka a spiren:

när Bromma kyrka, sedd ifrån sjön, befinner sig alldeles bakom spiran på Mariakyrkan, tar man märke på platsen för fiskegarns utsättande.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spis s.

spis. M. -å

1) kökspis 2) rund järnkamin

di va ypnå spisa E.O.

Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spis

spi̲s, ¹-en, -a, -ana

1. kökspis

2. järnugn, kamin med öppning framtill; järnugnarna i S:t Petri kyrka kallas spi̲sa.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spis II

jå' fý do hade di nåled;
ìgen spís i båden.

gåskårens påg hade ståled spìsa

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spìsa
v.

spìsa

äta, men högtid. är ēda

de ē' dæa inné, de gōa di ska

spìsa.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1974–75

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spisa
V.

Spisa

äta; finare än ēda; ēda
även mera vardagliga förhållanden.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spiskammare
s.

spiskåmare, -en

förvaringsrum för matvaror, skafferi

1957. 4155 Ystad. Hemestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spis-svänta

spìsasvǽnta, -an

svänta att bosta köksspisar och
järngrar.

kan bòsta skǿna me spìsasvǽnta

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ystad

Ingemar Ingers 1976–77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sjuvert

sjúvort, pl. -a

sélia sjúvorta

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

apliks

apliks ; — lus ;

f. el.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

apoliera

apolépa; -épka; -épt

J. P.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta
v.

spå̀ta -ade, -a, -ad

di' får spå̀ta å ta bé̲ton fá̲t =
anstränga sig på nytt.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1974–75

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spotta
v.

spå̀ta, pret. ~a

han sku̇sa a spa̲ta bl̲å̀gor på gólved. x)

Ystad

x) regn. pär. form

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ʃpotta
v.

ʃpɔ̀ta -ar -a -ad

kan ni ʃpɔ̀ta åtor mæj?
(= ʃpotta såsom jag).

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spraka
s.

spr̲å̲ga, -an. f.

Ystert. självmördigt fruntimmer.

Vil emfas spr̲å̲ga

de e en rèkti' spr̲å̲ga. Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprakande
adv.

språgane el. vid emfas
språgane

di va rént språgane tora

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ystad

Ingemar Ingers 1974–75

1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spattla

spràla -a -ad.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spricka

v.

met. spraak, pl. =

di sprák

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spida
v.

spie

pres. de spiér sej

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
Ingemar Ingers 1969-70

1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spränga
v.

spräˈŋa, -or, -ant,
finare -ant, -ˈad.

di spräˈŋor nägra.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa II
v.

di sprán ta högon a
vénston (nä en eldsvåda)

först sprang han héi néi a
slykte

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

springa
v.

sup. sprungen

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spinthammare

spinthåmare, -en

ett slags hammare i smedja.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprit

sprit

E. C.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spritlikt

spritlikhet

def. 4

E.O.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spritmacka

spritmåkan

definition 4.

E. O.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spruta
v.

spruda -ade, -a, -ad

de sprudade vår på trappan

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spruta
v.

spr̀ida -ar -a -ad

i'bĺar sa spridar di' íd
ùlka a stenbí̀da

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd
1. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spräta
v.

spräta -ar -a -ad, perf.
part. -ad, pl. -ade

även i bet. spreta bönor el. ärter
(i andra skånska mål fläcka el. spräcka)
di va sprätade. Yst

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

1974 Ingemar Ingers 1974–75

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sprōte
s.

sprøde . neutr. (!)

spō, smal stång

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spå
v.

anv. om väderleksprognoser:

de som spår väl ~~ad~~ i tiv ...

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spå
v.

spå i bet. framföra vädersleks-
prognos i radio el. TV:

di spåda de skola ble dåligt väl
Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Irgers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spå
v.

spå. spådde, spått

han va spåkvinnor i stån, som spådde dom.

i yngre mål: spöda, spott

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† spåga, s.

spåga -an, - or, -orna

tråflisa, -spets.

ja han fått en spåga i fingran.

4155 Ystad, Hennestads lt. 1.1. 1967

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåkonan

spåkviga pl. -or

hon va spåkvigor i stån, som
spådde dom --- se kom di a
tìta dom i hänen.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spån

Spången, Lan

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spån
S.

Spån. Lan, el. Spaun

Spån va de i åla hüsan

I: Spåntak

Revhusen

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spåntak

Spantåg, n., pl.=

den har vad spantåg ige

på gåra

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåda
v.

spå, spådde, spått

han spådde dom me bra vån

(smål.-gryten).

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spänna ut

spɛ̄na ūd .

de holt på a spɛ̄na ūd ält
ihōpa

om tak, som på grund av sin tyngd
trängde ut väggarna .

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spånne
s.

spèn̲a. -ad.

avstånd mellan två stolpar i
konstruktion eller mellan två takbjälkar.

it spèn̲a, sa kal̲ad.

èl̲a e dær två spèn̲a tì.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spåtta

pl. spèton

spèton a slèton a bòton

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spåtegarn

Spåtegarn, n., pl.=

garn för fångst av spåtor.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

språka
v.

just.

varinda nat klokan tolv *), so
sjöga de va klöstorkjörkan.

*) Kopia. form Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka
v.

pret.

å_torgién jik på tjörkagåran
å spö̀ga om ne_torna.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka

spöga -ar -a -ad

den spöga de våldet

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

va stån dær på! – it spöga.

it spöga! (Två flickor som kom

skräckslagna hem till modern)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöka

i.

om vi gar nånanom fjörkan

tie gåga, so kåmon spögad.

Talesätt om Klosterkyrkan i Ystad, där

det var kväll.

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke

spöga, n., pl. =

vanäla a spöga.

4. spöga etc.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

spöke
s.

spöge, n., pl. =

for en förtl, famtl ör sin

sö åla mönigon spöga.

K.O.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stackandat

stakgånad

andfådd, andtruten

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stackandat

a.

stakánad

eg. kontandat ; andfådd .

4155 Ystad, Hemmestads hd. 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stackare
s.

Stàkal, -en
(da. stakkel).

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* stacket adj.

stàkad (m., f. och n.)

kort

i bl[å]n blev man stàkad på ö[ö]ron (då man lätt[a] efter nåden, i rätt tid fram vad man ville ha sagt). Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1928

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

stå - n

öpa i stån

Revhusen

ståns arbétare
vi tå dan ig i stån

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stav:

dee sa kalad stáns hús

stáns kàra (herr.
pamp.).

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stad

hèla ýsta stá

ja vid prasis vafor han e

hér i stán.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stadbo

stabø pl. -a

åle staböa se tvèta di

hér i: i klostedammen

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadsbud

Stä́sbud, -ad. pl. =. -an

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadsfullmäktig

M. Ståsfolmäktig

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stadsjord

stå'sjå'r -en -a -ana.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stagjärn

stàgjärn

definition! genus!

f. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake
s.

stäga . m. -a

bénen va som stäga (om styva ben)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stake
s.

ja tå stägan a sate den
sät.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I.Ir gers 1979–80

1980

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stall

stal. 1en. ˋa, ˋana

den va stǫ̀na stàla

di' grɛ̀velia di' hade fìna stàla

hɛ́n.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stalla in

stala íg -ar -a -ad

sålta hästarna i stall; om
lantbor som komma körande in till
staden.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallage

stalåge, -ad

ställning, stativ

han va stalåge, sa di kvna

hænga ó'p tvåtten häml. vid

Klostertammen.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stallspilta

best. f. pl. stallspiltorna

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Stammare
s.

Stàmmare, -en, pl.=, -arna

stamanställd, vårdad vid regemente.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stampa
v.

stàmpa -a -ad Rup.-form

gm stampning bereda

stampa klä́r

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Standar
s.

stàndàr, -ad

fana, t.ex. använd vid
demonstrationståg.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stanna

stànsa ; — ar ;

óvriga formen

E. O.

M 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stana
v.

stànnà -àr -à -àd

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stanning
s.

stànig

uppehåll. stopp

dan e èrta en ìnda stànig

(om en omnibus)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stathus

Stathús, n., pl.=

"Lantarbetarebostad"

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Station

Stagån -an

1. jo - station

2. tillhåll, förläggning

alla bönderna hade sin stagån

dän.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

staty
s.

stat̲ý. -ad. neuta.

stā́ som it stat̲ý

Ystads

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1974–75

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stearinljus

staáinjùs, n., pl. =.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege
s.

di hau bå̀ned en stìe
te mà̀te bå̀men.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege
s.

stie -en

han har stød en fast trap
fór, men de gar betor ma en
liden stie.

K. O.----

(stie senast iakttaget i spontant tal 1972.)

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stege:

hon fèk méd a tèöde
tòlte stég +/ på stièn óp
te lóftad

+/ Rep-form. V.L.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steg-man

stiàmàn. M. -a

man som säljer stegar på torget.

(Man hade väntat *stiàmàn).

Ja tròde den va tjyvt av en

stiàmàn.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stek
s.

steg. Lan

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I.Irgers 1979-EC

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Steka
v.

ja har pantoffla ja kan
stega.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1975–76

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka
v.

kan du stega lita fläsk
te mej?

Ystad

(jfr stegja, belagt i Bromma).

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I.Ingers 1979–80

1980

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

steka

stèga , stègta , stegt

vi liasom stègta a aud

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekjäan

stègejèan, -ad

(vard.: pànejèan)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stekmat

stègamàd, -an

stekt mat

de skola va gót ma lita sòja;
en blea teyt på dandèa stègamàden.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten III

di ble hàra som en stén

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stav

stav

böjning! Utan böjningsformen och ex.
exempel kan denna form föga vara.

J. A. L.

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten

sten, -en, -a, -ana

eller koll. sten, -en

igan vi fick plokad op

åla stenen ---

de va ènte nedan sona sten.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sten
s.

sten eller stein, el. stein

pl. stenå el. steinå eller

= sing., kollektivt.

di hau fylad me stein o stein o

stein vænt åe. Revhusen.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sten III

Stryga sten: tillverka raiten eller lersten i träform, varvid man med en penna strök stenen jämn på dess övre yta.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x stena

stèna böjning

stèna gårn långt ut!
sätta stenar på garn
för att tynga ned dem.

L. N.

M 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenbit

stenbíd pl. -a

fisksort; hannen till kvábsa.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

l. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenbit

S.

stèn'bi't eller

stèn'bi't

en fiskkort K

'sjurygg'

Rep-form: jfr stenbíd

Nr 7520. Ystad, Herrestads hd 1-s.

S. Benson 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenbollen

stènbòn -en

(i havet)

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X

stengrundare

stengrundare

sten, som lagas

till ankare

J. N.

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkamb

stenkärra, — -i lin;

definition!

F. A.

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkaka

stenkåga, pl. -or

pannkaka med jäst.

måa bruga båga stenkågor.

Nr 4155 Ystad Herrestads hd Ystad

Ingemar Ingers 1975–76

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkaka II

vidatista do skola vi ha

stenkägon

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1980

1980

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkakedag

stenkägadån

tisdagen i påskveckan (= vid
tista) då det var sed att baka
stenkakor. Se detta bulägg.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1975–76

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenkeita

stenfgista -an -or -ornd

(anv. som strandskoning)

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stenor

stenår, -en

stensatt gårdsplan.

el. stensättning på gårdsplan.

Ystad., Hemest.
hd

J. Ingen 4155.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenrygg

stenrygg .-en

Skyddsanordning av sten emot
havets inverkan.

om vi lägga en stenrygg, så
flyttar de längre hän.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stenslagare

stenslågare

så stå här stenslågare hèla
vèjen.

V. L.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stenstrykare

stenstrýggare, -en

en som tillverkar råsten

(strýggor sté'n).

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stensätta
v.

stensätta, stensatte, stensatt.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stensättning

stensä'tnig -en

fin stensä'tnig K.O.

Spec. på gata.

Men stensö'n, stensätta-på gård.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stensättning

stensetning

handlingen att stensätta.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sterbhus

Stàabhùs, n.,

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stick
s.

stika -an -or -orna,

i bet. tändstick: mask.

di kone båra ugra vé
stikan, så to han fyr.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sticka
v.

Stika

Stika ögon

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sticka II

i' bet. spunga:

åla pågana stak i' en fåla.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

sticksa

v.

stiksa -ar -a -ad

hetsa, jaga (om hund mot folk

el. djur)

di stiksar hönana på dom

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1971–72

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickeyl

stiksyl pl.-a

ett skomakeriverktyg

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stickssåg

stíksɑ̄ug. pl. -a

en slags såg

Senare leden sup. formad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiga upp

de va hån som ste óp
klokan gé .

sup.: ja han stied óp .

jo sida óp

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiga upp

pres.

han stiɔn ɔ́p a gɑ̃n pɑ arbɛ́tad

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Irgers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stiga upp

stia o'p

om den dagliga uppstigningen ur
sängen.

Ystad 1h sida o'p

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stikta
v.

stàjta, pres. -ar

studta (i andra mål: stæjta)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1973-74

1973

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Still
adj.

neutr. stilt

t. ex. om havet d. havsytan

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

l. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skilla

skil

F. o. V.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stilla
adj. o. adv.

stíla

vi kalar han för svéjbaj, för
han kan änte sida stíla.

(barn)

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stilla
adj: o. adv.

stíl̲a

stíl̲a blé̲g = blickstilla, om sjön

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stilla

stilnå böjn.

hon stilnår

vinden stillnar ut

F. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla

gèla . stal . stòlad

d. stàlad finan: stulad

pres. gel. pl.=

d. gelt

di gél

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stjäla II

gåsskårens pög hade stalat
spisa

1957 4155 Ystad, Hem. kd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla
v.

di ffö'n som di hade stö̲l̲d
sy̲k̲elen.

Ystad

sup. yngre fö̲l̲t.

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla
v.

perf. part.:

é de ènta stòlad, so kwòmo
de ijé̱r. (Talesätt om nåt
bortkommet el. förlagt)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Irgers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla
v.

sup. stöld och yngre gält:
när han startsjyven vad ute
a gält (sjätvironisk om upp-
tagning av fuktfukt) Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Irgers 1979–EC

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla
v.

pres. ɡɛ̄l

stòpar di de i lòmorna, dō ɡɛ̄l
di; dō e di en tjyv.
(om butikstjuvar)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

1972

Ingemar Ingers 1973-74

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stjäla
v.

pres.

di gélon vå di kan koma gvol,
folk (= tå gön folk)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1973-74

1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla
v.

pres. di ʃɛ́lɔn so mɔ̀ad
di kɔmɔn ɔ́vɔn

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1972–73

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stjäla
v.

pres. di' e vɛl ɯda a ʃɛ́lon

Ystad

sup. di' haɾ vat daɾ a ʃɛ́lt.

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1974–75

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stjäla

pres. (sing. & pl.)

di stél péga.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1975–76

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stj'ärt

stœrt, pl. ~ä

hä = handtag, skaft

di' hada lœda på; se va dœr

två stœrtä (på "cullebí")

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stockholmare

stokhólmare, pl.=

även om personen med uppsvenskt uttal

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stolpavagn

stòlpa vàgn pl. -a

ett slags godsvagnar å järnväg med uppstående stolpar vid sidorna.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

. ↑ stommene

Stòmene, -ne.

Stomme i byggnad; konstruktion i motsats till fyllningen däri.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stop

stȯ́b, neutr.

glt symmatt

han skȯ́le ha et hǻlt stȯ́b

vȧ́r dȧ́ i: av bränn-vin

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stoppa
v.

stò̲pa -ar -a -ad

di hade hå̲l som di' sto̲pa e̲i̲g,

van̲genom de stoppade in

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor

stor, stóre, storet,

N. S.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor

stɔ̄r , stǿre , storst

n. stɔ̄rt

pl. obest. stɔ̄ra, best. de stɔ̄ra

stɔ̄ra pǽja

it stɔ̄rt hɔ̄l

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stor II

àlri i nan stóre mæzd

den stóiste ; neutr. de stóasta

dær e sat stóre fýnstor i.

dær ble jo kål sa stòra.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950. –

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor
a.

de e hykt ma di stōra

det är högt med de stora, talesätt

di stōra = de maktägande, äv. =

överklassen

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stor
a.

komp.

di va ikke störe en sä

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I.Ingers 1979-EC

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storartad

storårtad, a. =

vå de riktad storårtad ---

4155. Ystad, Hennett. hl

Storbåt

pl. storbåda

(om stöne fiskebåtar)/jk smabåda

di har vås tvåu söna te vår

storbåd ska kalas.

her va åttan storbåda. Reslusen

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storfiskare
s.

storfiskare

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1960 Exc.bl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Storfiske

storfiske

fiske i stor skala.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storm

storm

vår gång de ble mød storm,
so kom dær en lykta d: en
lykta visade sig vær gång storm var i an-
nalkande. M. H.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storm

storm; — lin

N. A.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storm

storm. 1en

den stärke stórmen

fór hær, vær gæ̀ng de skole

ble stórm, sa va dær en lykta på

ægalska bróen som vìsa si.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

L. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stormarknad

stormánknad

marknad som á stóre án de vanliga.

októbor va de stormánknad.

Nr 4155 Ystad, Herrest hd

1. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

storseglet

stórsejlet

E. O.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stort
aN.

stɔ̄rt el. stɔrt

nɯ̄ rɔ̀jnan de stɔ̄́rt

ɡɔ̀ls han slɔ̄ fɔn stɔ́rt pɔ́

ɔ: slɔg pɨ̀ fɔ̄n stɔrt.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stortjuv

stortjyv, -an

två kan stortjyven vad heta
a fält (jälvrämisk om plockning
av fallfrukt) Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979-80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stortjuv

stortjyv, -en

(anv. om man som har kleptomani)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stonta
s.

stå̲nta̲
(nämnes i obest. form).

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Straff
s.

Straf, -'ad

di' som fjøvor bæ̀navin te -en,
di' skola ha stráf.

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strand

Stran Lan

Sin so fyljon han lags stranen

nära va stranen

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

1. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strand II

va dan vinan svälpor de
ij va stránan .

for va hær son hæili stráin nere.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strandning

Strànig -en.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

streck

streg, -en, -a, -ana

vi slår bara på it på strèga.

se, tå' han en streg ma
pänsalen.

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

1. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stueta
v.

inf. stueda

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1975–76

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strid
s.

strid ; vid emfas strid

de é en strid häa i lévad.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stid
adj.

stri

den va gànska stri stayin.

K.O.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stripig
a.

neuter.

stribad häl

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I.Irgers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

struanta
v.

strònta -ar, -a, -ad

vid emfas strònta med r, dock
endast i stamstavelsen, icke i pres.-
ändelsen.

" de e ènta mit ", säjer di, vi strònta
i -ad. "

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuenta
v.

strònta -ade, -a, -ad

vid emfas strònta men med -r
i pres.:

ogdómen strònter i de.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stavt
s.

stavd. pl. -a

en stavd skörpa

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1972–73

1973

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stavet
s.

Obs. konsta.

vi va so glåa for dæn stæmd
karamélorna vi fik.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Irgers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strut

strud pl. -a

vi har åla möjlia strùda

(bara)

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stentkantlare S.

stångdahårlare

kantlare som säljer i stentar (stånda)

(förälde. begrepp)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I Ingers

1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryka
v.

han han igen slivasten,

han han båda som han stryggar

(om en skärslipare) Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stryka

i bet. stryka tvätt

han står a strýgon ùde; sLåden

går igenom fýrstoned.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stryka
v.

kaes.

de ska stryggas a vikas (om trått)

Gistat

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryka
v.

de kan blir modsant a sta
a stryga pa gaten - om vi
skola sata ud strygabradan ?

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryka:

så strög di ina en pi:g

i: vid tillverkning av nästen eller

lersten (att stryga sten).

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryka
v.

stryga

stryga sten sv: tillverka sten.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryka

stryja, stryjon, strøg,

strøgad;

yngre strygga, -on, strøg, strøgad

el. stryggad (!) pp. stryggan pl.

stryggna.

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryka

stryga. -or. strøg. strøget

el. strygd (!) och strøgd

mest genuint

stryga ögon

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryka II

den han gått en å ögonblicks
lånad a strögad hår tvärt
igenom.

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryka II

om strykning av tvätt:

di strýjjor dom fôr hórt

yngre strýgga, -or; en tvättstuka f.

c:a 1905 sägen strýgga.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryka III

di va stùygna me seménť i
àle fùgor.

K. O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryka II

di smélstikorna kone di
stryga vén som hélst ùdan
plén.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stryke under

stryga ó'zon. strøg. strøgad

undertiden med kalkbruk täta

springorna mellan tegelpannor

dær e ingen mènniska a få a

stryga ó'zon. V.O.

di stryggo ó'zon " "

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuykbräda

stùygabrädda, -an

stuykbräda

de har blitt moddänt a stå a
stùyga på gården - om vi skola
sätta upp stùygabrädan!

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stuykjänn

stùggajànn , n. , pl. =

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stykning
s.

stygnig, -an
(av tvätt)

tvätnig a stygnig.

1958. 4155. Ystad, Hennestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strå
s.

Strå. 1ed

de blev nók jævelen dú,
som fær dra de kòrta stråed.

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

1. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stråk
s.

stråg. 1ad, /4. =. 1en

trafikled, huvudgata. (Va. stóg)

Ystorgåda de va sa kalad fèlva

stråged.

K. O.
Kyrkvärd

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråk 4
s.

hèla de stråged hän nèra ----

= sträckan

nèra i stråga

sa fylde han stråged.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråk
s.

strag, -ad

sträcka; strakväg

så fylde han stragad
(om en å)

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråka

straka

verb eller substantiv?
böjning?

N. A.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stråkelibet

strukelibelet

def.

E.O.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stång

stång Bjuvig

lina till t. ex en dragg

J. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Stråte

Stråde, -ad.

gränd, liten gata. Fält.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

strö
v.

strø. strödde

om lördonna strøde di
ène på (känl. golvet)

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stabön
s.

de fik dåva ma stäyman

Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ström

strömm : — tur

Har detta ord någon speciell betydelse i kustbornes språk?

E. O.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ström
S.

Staym. -en äv. stemm

havsström M. stämma

Staym hade vi ope i sonad
i går va de naavéstli staym

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ström II

den va gànska stai' stayn.

(näml. i Gamleå) K.O.

de va östli stayn dan dån.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Strön III

dränna di gar som
stränna.

Talesätt.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stubb
s.

stɔ̄b

i utt. nɔ́b a stɔ́b

sa tɑ̄n di brɑ̃de nɔ́b a stɔ́b
mé si

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stubbamölla

stòbå'mɣla pl. -or

väderkvarn av äldre typ

här va två stòbå'mɣlor

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stucka

s.

stȯ̀ka, -an

grov sticka, käpp utan handtag

han skȯ̀le hat̲ pa̲ýl ma en stȯ̀ka.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1974–75

1975.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

stucka

s.

stòka

smalt både, stång el. stake.

di hade sat stòra stòkor va

deras hús.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

studentmössa

studéntmýsa pl. -or.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Studera

studéra -ar -a -ad

di' studéran i' lå'r a målma

a nòra stykan i' é'slöv

(måml. den ungdom från Sydskåne, som inte studerar i Ystad)

1955. Ystad. Hemestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuga

Stùà . -àn

Dagligt boningsrum: i mindre hus =
M Största, mest använda rummet.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuga II

stùån, dan di dànsa i,

dan va stån.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd

I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stump

stamp; -´ lem; -` a; -` ama

J. N.

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stund
s.

stɔn. -en

Men gemeint: stɔŋ

i sista stɔŋ.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stupa
v.

stùppa -an -a -ad

de stùppa dán vèjan på dom.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stupränna
s.

stypränna, pl. -or

vakt nedstupande regnränna av
bleck.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuva
v.

Stùa -a -ad

om matråtten.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stuvare
s.

Stùare, pl. =

Stuvenarbetare

Stùare di fjènar gránt me méya

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styche

pl. stíken efter räknend:

en trelefína stíken

en fýra, fém stíken

ellen stýkna: fórti stýkna.

tré stíken.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950. -61.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stycke II

di bõda nia stýkna dær.

ella stýken:

en tie. fýra fæm stýken.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

1. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styche:

it pǻn, tié stýkna.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

skycken

skýtena

flún skýtena

fenn skycken

F. N.

M 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

styra
v.

styra -ar -a -ad

styra si = behärska sig

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
Ingemar Ingers 1969-70

1969

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Styversunge

stiversöga

liten lax

Nr 7520. Ystad, Herrestads hd
S. Benson 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå

staun, sto, staud el. stad

pres. part. staunes el. stàanes

ták vàn dæa va sán, sa

blrk de staunes.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sta II

sa' blev vänad stånes kön

K-O.

de kan stå'd i tinizorna

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå
v.

stå = pågå, vara:

ska dita vänad stå läge?

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stå på

sta pó

va star dó pó ?

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stålsiktad

stalsíktad, neutr. =

di bàga stalsíktad óse.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stähejta
s.

stahajta

Stök, tillredelse i bet.: mycket väsen för ingenting."

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

1971 Ingemar Ingers 1970–71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ståltråd

stoltrå

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stångkoppel

stångkoppel, -en, m. eller ng.

(å åkdon)

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ställe:

ställe. -ad, pl. =, -an

de e it ställe, som älle

människon går.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ställning:

han tykte på stelnigen ----

(pleonastiskt) = han tykte

ja tykte på stelnigen, nar nå

han va vek ---

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stänga:

dær hær di stœyt æn for glùtæ

K.O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X Stänge
s.

stänge, n.

stångeel "

" Ystads skogsplanterings gamla stänge
1876.
Skånes kalender I: 327.

4155 Ystad. Hennestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stav; -en; -a; -ana

stāv

o.v.s.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stödja
v.

stø

mes.

di stöa na i nygan

ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stödja
v.

stø. styda, styt.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stödkäpp
s.

stötsäp -en -a -ana

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stöja

stöja, pl. -or

liten flagga (en kåpa med påsatt tygbit el. vimpel) som utmärker platsen för utsatta fiskegarn.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stör
s.

stör pl. -a

fisksort

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× stöŋja
s.

stòŋja -an

sóŋja. gyttja

di tø a'lt stòŋjan o'p
(!)

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöta
v.

stöda, pret. stöta, pret. stöt

di stöta dom jämna.

stöda rén om gateten

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Stöta II

di kan styt nér

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stöta till

stöda tí, pres. stödon tí

= angränsa, ansluta

sa kömon dan én a stödon tí

(om en gata)

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stötta

stytá

verb eller subst.
böjning ?

—/. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

stövel

M. stöula, -ana

Simonja stöula

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

succèssivt
adv.

susansívt

den har bled fylad susansívt.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sug

s.

b.f. sugad (delvis regn.)

vågornas sugande fram och tillbaka vid strandlinjen.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

suga
v.

sùga. sup. sùgad

Delvis sup.

Även genuint:

sùa -an -u -ad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

suga II
v.

han jik a sùa på en
apelsín áltid

Nr 4175. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

suga
v.

sùa -aa, -a, -ad

de va ìgantig a sida a
sùa på! sagt om kokta
kräftor. Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

suga II

sida dæi a sùa !

sagt föraktl. om kräft-supé.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1980

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

suga
v.

sùa, -ar, -a, -ad

far ja sùa lrta på din
kanaméla?

vanligt bland barn omk. 1900-1920

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Suga
vb

han sägar
ej

formen med -g- regn.
på. 1-s.

Nr 7520. Ystad, Herrestads hd
S. Benson 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sula
v.

sùla -a -ad.

Numera vanl. sùla.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sulten
a.

sỳltan

hungrig

dọ'e han ènta sỳltan, nan
han glỳmor a ẹ̀da.

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

1972 Ingemar Ingers 1971-72

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

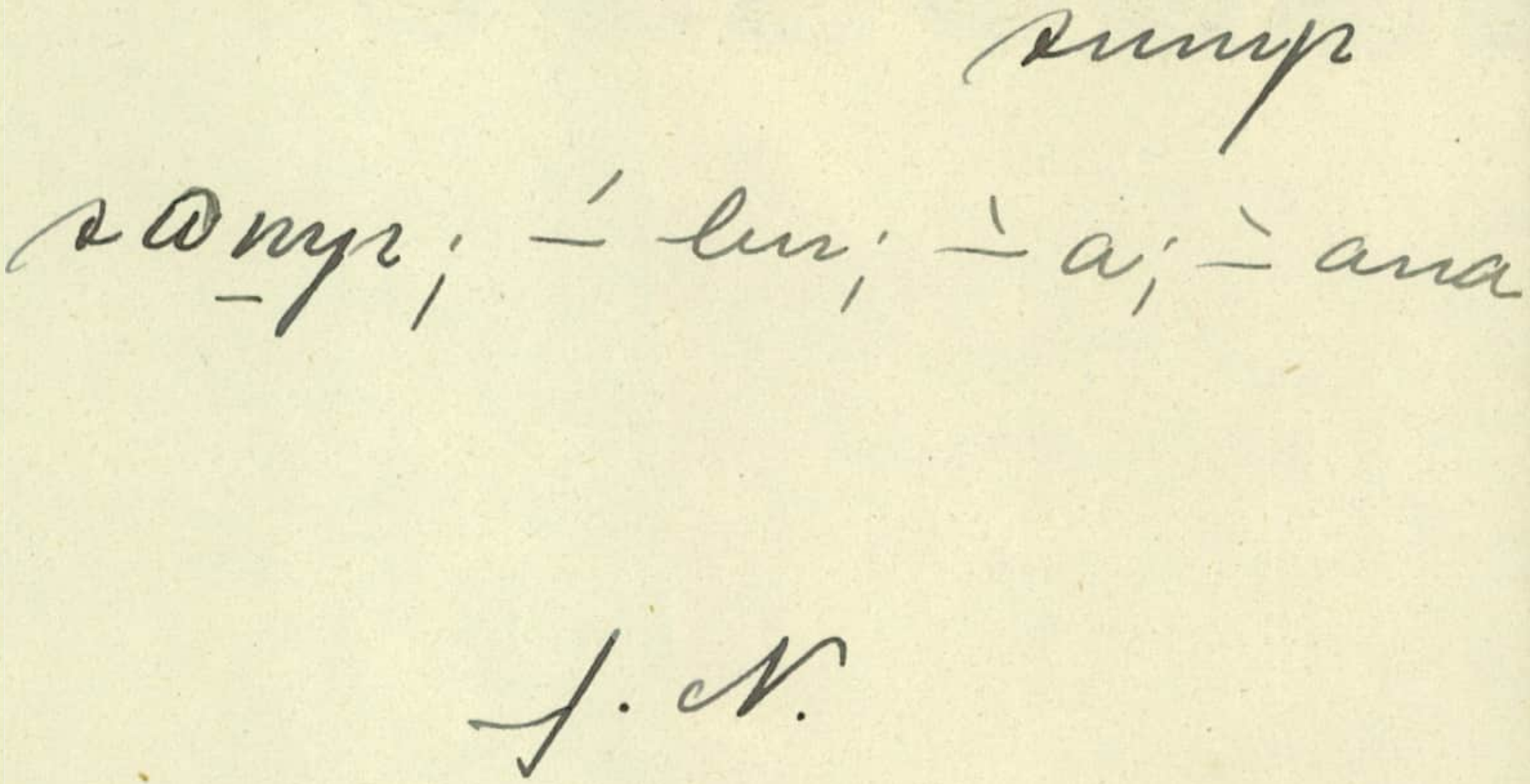

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sump

sump. 1 an

fiskesump

jfr *hyttefat

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sampig adj.

sömpad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sumpkaffe

s.

sùmpakáfe, -ad

kaffe, kokt på sump (av sparsamhet)

de va mèrigan de skòla dròkad

sùmpakáfad. Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sumpmark
S.

sompmárk, -en.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sund

b.f. sónad

om bresnad

stayin hàda vi ope i sónad

di kone èrta pasèa sónad.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Runan

synán

Rätt accent ?

F. V.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svanan

adj. o. adv.

sy̆n̆ä̆n d. sy̆n̆an

nær de nu̇̆ e sy̆n̆an vi̇̆n̆ ...

K. O.

sy̆n̆an te̊ om hu̇̆sad

M. A.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sunnanvägg

best. f. sýnanvégen

den södra väggen

sýnanvégen möte vi reperéa

M. H.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sup
s.

syl, m. sylla

finan syp:

fi'ſa'rna jik o'p dæn mye'd a
tø en sy'p om è'tonhø'sten.

(Reohusen)

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sup

di sa "sýp"; "snáps" sa di àlle.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa
v.

inf. sypå eller supå.

pres. sypor el. supor

hon hade supad sej själ.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Supa II.

di kan jälpa en männiga
som syjnar då ud a då in ---
(och det gör ingen nytta)

1957. 4155. Ystad, Hemestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sun
adj.

sun

best-f. n. sg. de suna vaned

1955. Ystad. Hemestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Surbrunn

Surbrön, -en,

gagne surbrön,

hälsobrunn, mineralkälla.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Slubbrunn

Slúbrǫ̀n, -n

hålsobrunn.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sutare

sùdaŋ -ŋ

fiksort

sùdaŋ haŋ jà vat né

a fèŋa, i nybrò á.

M. H.

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

1. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svab

Svab

"En fisk som föder levande ungar" K

Jfr ålsvabb.

'tångtaka'

Nr 7520. Ystad, Herrestads hd
S. Benson 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svacka
s.

svàkà

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x svaj

svaj

gungning, böjgång i tyg

di fek läga bädäna ude

på svaj. a äzkia öp dom.

ellen i d. med sveg = bukt.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

aval

aval j – ár

F. N.

AG 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svan

svan M. svana

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svara
v.

pret.

om ja skrèg àllei so mœd,
va dœn ìgen a svàra.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

1979 Ingemar Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart

adj.

svart

(Med hypersvenistisk ombildning av
resp:s <u>svart</u> > svärt analogiskt
efter andra ord där dial. har -a- för
-r och resp. har -ä-)

1945. 4155. Ystad, Hemestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svartsoppa

svàrtsópa, -an

1945 · 4155. Ystad, Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svårvare

Svårvare

Svårvare Olsens

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sveda
v.

pres. sver

komor di nær doin, so svér
di dom : sveta de sig.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sveget
adj.

svägjad, reuta. =

buktig, utåtbuktad

t. ex. om vägg.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svett
adj.

svit

en blen so forbånad svit

en blen sa håndå svit

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svettas
v.

svi̲tas .

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svida
v.

svìa, pres. svíar

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svi'kta
v.

svìkta -a -a -ad

sa fá'rt de svìkta sa

gò'ga tá'gad.

K.O.

Rspr. på v. form: i Sjunits mål
svèjta. enl. P.L.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ruin

ruin; — Ä lud; plan.

E.O.

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svinabod

svìnabò, -en -or -orna

litet fristående svinhus

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

1. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svinamila

svìna mìla pl. -or

bäcka. = Taraxacum vulgare

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svin-gård

svìn a gå̀r. -en

1. inhägnad för svin

2. stöne anläggning för svinuppfödning.

finnes strax v. om Ystad.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinhus

svìnahùs, -ed

om
antingen fristående eller om svinstia
inrymd i annan byggnad.

de va svìnahùs.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svinpengar

fl. svinapéngar, -ana

om onaturligt dyg utgift.

1967. 4155 Ystad, Hemestads hd. J.J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svulla
v.

svɑ̀lnɑ̀ -ɑ̀r -ɑ̀ -ɑ̀d

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svulst

s.

svølst, -an (folketym. -)

ark. i bet. "svullnad"

Ja fik en stø svølst på

benet.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svullen

× sylten

sylten plural?

hungrig

är du sylten

är du hungrig?

J. P.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svång
s.

svag, -t, -a

i'nsvängning i fot, hälfot.

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärföräldrar

svärföräldra

de va hos mina svärföräldra

ja båda

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärma

svàrma. -or. svàrmde.

svarmt

de blev mér värme. för
inygen svármor.

1956. 4155. Ystad. Hamnstadsbl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svänson

svensån, -en el. svenson

ja han vad vide a ägt me

min svensån.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svårta
v.

svèrta -ar -a -ad.

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärtekar
s.

svärtekär, n.,

kar med svärta för läder.

(skomakeriterm)

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy
v.

man ska ènte sý nàntiŋ
på sej, för dá sýa man
förnärjelse d. v. s. ènte sy på ett
klädesplagg, då man har det på sig.

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy
v.

sy, syde, syt.

di sad a syde forhån.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy
v.

sy, sýda, syt d. syt

sy ihóp

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sybehör
s.

sýbehør, neutr.

(obs. acc. l.)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1986

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sydkust

best. f. sydkåsten

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ryddig

rydblad

övriga former ?

E. O.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sydväst s.

best. f. pl. sydvästana

ett slags klädesplagg, anv. av fiskare.

sydvästana vi hade på oss.

M. H

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sydvästvind
1.

sydvästvind

Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sylta
s.

sylta, -an

en maträtt

en bid sylta a røbédon

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synd

syg, finare syn

(landsb.: syj)

dee sýj a vèka han.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rynd

ryss

Talesätt, vari ordet förekommer.

F. C.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

συμπόντ

J. P.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Synvilla
s.

synvi'La, -an.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syster

syster

tilama din egen syster.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så
adv.

de jo'n ènte om de e sæ'n
elon sæ'n

han va ènte sæ' ignan.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så
aN.

sǫ, d. sǫn d. sǫ

dæra så hykt ma vån i rǫmad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sådan
Rom

, som
sådan

Borja formen

N. A.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sidan

M.

sóna e han ja óa.

E.O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
l. Ingers 1960 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådan

de e sån hær é nú.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1960 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådana

sána

böjning 2

J. P.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådan

sådan d. son n. sont på sóna

de e vék ma sónt

sóna ástæv hada vi.

de va ènta udan sóna stén.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådan II

de e ènte åle som han
lyst te sónt.

han sivon fáj a sónt

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sidan III

Ja ska änte misöja - en sådant.

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sådan -
sondär

sondärnvis
— —
en sådandär

N. A.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådanhär
prom.

M. sonahèr

sonahèr smè bèla

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sådan häränade

sonhärnade, pron.

sådan här

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rådar

rodárringada

rå ringdar

E. O.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I sådäna
adr.

sådäna

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sàg

s.

sɑ̀g el. sɑ̀ɑ̂g -ar el. -at

Kapa-lån med j-substitution

(Landsb. enl. P. Larsson: sɑ̀w)

hane sɛ́nt odɯ́gali a hɔ̀ dɔ́i

va sɑ̀gat. V.L.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sågə

v.

sùŋgà -àr -à -ad

el. sùgà, sùga

Regn-lån med g-substitution

dær va en som hade tad sej på
a sùga tímar.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såptvätta

sèpatvètta -ar -a -ad

1:a leden är repr-form.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sås

squs, -en.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såväl som
konj.

sovél som

byón sovél som fiṣare
hade-d fàtad foṛ i-tiden.

G. O.

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sädd

sæ. – n el. sǽan

di hår sìad mest á sǽn

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sånd II

vi hade magasinorna fòla
ina gamal sé.

mèla sé a fråkt

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga

säja; 1 or. sa; supinum?

Heter N inte så i mera genuint dial?

F. e.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga
v.

jå, ja sjon da dé

(utt. för bekräftelse) el. konstaterande.

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
Ingemar Ingers 1969-70

1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga, v.

va fa'n va de ja skola se'j?

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1960 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga

inf. sæj el. saj (finare), sa, sagt
mera genuint: sajt

pres. sæjer s. och pl. el. sájer

vi sæjer

men de e ingen löjn di sæjer de
onsprákad: – – –

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga
v.

ja kan ènte so sæj = jag
kan inte uttrycka det.

de e so kémst, so ja kan ènte
so sæj.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga:

ja ska säj vim de é.

de sa ja te'-n

igen ska saj nåd ånt om

di' stynane i då.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

l. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga II

de va en sägdon rätt

I: en given sak, en självklar

rättighet.

de jön gött i gamla knykan, som

di säjon. ja så té han ---

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga III

som sa'jt va = som sagt var,
(som jag nyss sagt)

4. som sæ'jt va

ja kan sa'jt: di' bl<u>e</u>r dan n<u>o</u>'k.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga till

sej tí = säga besked

du får ga ij' a sej tí!

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säker

säker; — — t

N. O. t.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såker
adj.

sǽkor, n. sǽkort

va sǽkor po, dǽn ǽtor
sa va de stórm.

de e ènte sǽkort, de kan sòdet dǽn

Tillägg 1956.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såkert
aN.

sǿkort

grǿynt a fantilt de vá

hea sǿkort ---.

I: i Saabkogen

b.O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sǻkert

ask.

sœ́kort

dé va hon sœ́kort

en fèma gar de sœ́kort på,

bära mǻden.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sälhund s.

Sælhøj, -en

B. O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
t. Ingers 1960 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sälhund

fälhöz
säl-

björning!

J. E.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sålhund

S.

Sèlhòna pl.!?

(meddelarens spontana form)

K

Sål.

den genuina formen är Selhåg.

Nr 7520. Ystad, Herrestads hd /-s

S. Benson 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja

sàlja , sælde , sælt

el. sòlde , solt

den sældes ø'l ; tø'.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

1. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja II
v.

Ja tor hönan som di säljor,
så tjöva hönan.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sällskapa

11.

selskápa -a -ad

sa skole àla dræjana ga

díd a selskápa dom.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sällsynt

sällsynt

M. A.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sällsynt

Sel'synt

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sämre
a.

de e bara blit sémor

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sämre

komp. sämmor

dee sämmor tyj' ösa nä.

ina tiden så blev fiskad sämmor.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

1. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säng
s.

säg, sägen

g. säg

han kunde inte sida i sängen

en gång.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sängstol

sɛŋstɔ̄l pl. -a

möbel som om dagen liknar en länstol, om natten dras ut framtill till säng - di hade så kalad sɛŋstɔ̄la ; di tɔ̄ ingen plás .

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sängetälle

sɛŋstɛ́lə, neutr., pl. =

dɛn va ènte plás te mər

en tvá sɛŋstɛ́lə.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

1. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sängtäcke

sèngatè̲ke, -ad. n.

sängöverdrag, -överkast.

dæn læ̲ it vå̲kort sèngatè̲ke ina
brè̲a spitsa.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sänka
v.

pret. sänkte ; inf. sänkja

di sänkte dom nér

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sänka sig
v.

sèŋka sæj

1. = dränka sig. 2. drunkna.

i bet. 2.: én gång va ja nära
a sèŋka mæj.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1973-74

1973

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sänka sig

sänka sej

dunkna

han sänkte sej ; båden hade

slat om

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I.Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sänka sig

sæŋka sæj. sæŋte, sæŋt

4. sæjnte, sæjnt

= drunkna

sóna som sæŋte sæj

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sätt I
s.

sätt, -ad, pl. =, -en

rund lerkärl med öra, till storlek
och form liknande en nattpotta, anv.
bl. a. till förvaring av mjölk.

Ystad se E

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sätt II.

(anv. i en ordlek)

den va en fjäriz som sa:
sätan e mäza, men ja
användon mit ta e pisa i.

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sätta

sàtá

—

böjning! Speciell betydelse

= sälta ut garn!

V. S.

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sätta
v.

sèta, -or, sàta, sat

di' seto:r pigàna i vréned

vi' kan ga ig a sèta vos.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sätta II

sèta spel. = utsätta fiskegarn
(motsats till dra)

hér har i da sát dom?

seta gárn.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sätta av

seta åv, sate, sat

avtaga d. seta åv

dee fåselat va de han sat åv

ina dågåna (sista ordl repe-på./)

5/8 1950

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sätta av II

nu har de sat av

= avtagit, förminskat.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sätta av III

álon a gádesa, de han

sat mýad áw ma dé.

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sålta in

Seta ej

den va ingen fek seta ej,
medan di hade betalt for
land i: ingen fick sålta in
hästar i köpmännens stallar, etc.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

1. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sålta till

seta té

släppa till, bestå

seta péza té.

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sätta upp

sæta óp

i bet. uppföra

sæta óp it hús

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sättelänk

sätelazk; = — — lu;

garu, sow satta i

yön bilda en

lång länk

V. A.

© 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sätten
s.

sätor -ad

plats ett stycke från land där
sillgarn sättas ut.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sätthammare

sé:thå:mar, -n

ett slags hammare; finnes i smedjor.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

sävig

a.

sæ̀vi

= sävlig

han va sa sæ̀vi, sa sæ̀vi

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sökken
a.

sýkan, n. sýkant

(i gemint Herrestadsmål: syn, synt).

di gåe söndon a sýkant (gåe = gå på arbete)

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1971–72

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sô'cken
adj.

sy'kan

en sy'kan dâ'.

Kyn. på. form.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

söder

sýnor, yngu södor

di fjörda sýnor om dina

vägen x)

V.L.

x) Rep. form.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sö̀dra

sỳndra, f. och n. sỳndra

yngre sø̀dra " " " sø̀dra

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sóka
v.

--- man ska spriga a sòga ---

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lóka
v.

sòga, -or

om de e hán, han sógor

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sölja
s.

silja, -an. -or. -orna.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rön

syra; — lus; — a; — åra

bol slags tång?

E.O.

C 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sôm
s.

sym el. sym, -en.

sôm i tyg, läder etc.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sömmerska
s.

sy̲monska, -an

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sô'nn

sônn, -'en

de kom fra'm ôfe sô'nnen.

(rätt. upplevelsen av maran/

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Söndag

Sónda -an el. sýnda, -an
M. -on

de hàgla den sóndan sa
de va rént oi'meled.

i sóndas, i sóndags.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Söndagskörning

Söndagskörning

en kusks eller drängs körning om söndagarna.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Söndagmiddag

Så vá den ige en syndamida.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sót
a.

sød, ano. ironiskt:

i blån e hon så söd a nån,
så man kan ta hänig av -na

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
Ingemar Ingers 1969-70

1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sö't
adj.

sød, n. syt

ja tyta de va sy't a gö't.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sôt II

mår kon fjýpte en lítor

sød mjölk.

(mjölk, neps.).

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd

l. Ingers. 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sōt
adj.

nú haa vi' bìdad i de
sòda àbled lèŋe nók =
haft goda tider.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1975–76

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tack

tak vàra, tack vare

de va tak vàra: vi fek
sälja va vi fek.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1960 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tack

tak

ták vàra dæa va sán,
sa blek de stáynes

6-0.

ták sa mòad!

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tag
s.

tag, 1ed. pl.=, -en

vi fik ose et got tag

den nere

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga
v.

pret. part. tån, pl. tåna
i bet, ertappad, gripen, om
brottsling.
blen di tåna, so fån di stråf.

Nr 4155 Ystad, Herrestad Ystad

Ingemar Ingers 1970–71

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× taga

tàga

en lång tàga
'ett långt tag'
en längre tid

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x taga
s.

en tåga

= en obestämd kort tid.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ taga II
s.

en tàga fik vi ènte sil,
uden vi' skole íg te
bànnehólm.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× taga.

s.

tàga

tidaymd, period

/à arbéta en tàga va mó̀dorad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

saga

sa

höjning!

de får
det friskav i

E. O.

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga II

i bet. begiva sig, färdas:

vi tå i'g te nyna hämn

dan va en a tå' - en

(tog honom).

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga

tad el.

tå, tår, tå, tat

finns: tat

di tå änte så jytt som de skåla vå.

vi tå den ig i stån

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga III
v.

vi kan tåt ån hår a
fårat i två då.

(Delvis ugn.)

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga
v.

i bet. orsaka dödsfall:

Gån tå min fåt

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I.Ingers 1979–80

1979.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga
v.

i bet. fasttaga, gripa, om
tjur el. vildsvinkare.

di ble tåna ina desåma.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga, v.

ta sig till

ta si ti' = företaga sig,
anlita en utväg.

hàsa gúd, vá ska vi ta vos
ti'?

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga
v.

perf. part. tån i bet. anhållan,
gripen

nar di kóm, so ble di tåna.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga av

ta áw = avlägsna, borttaga

di' lade en mỳ̀la som sád öpe i',
som di' ta áw.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga av

ta av, ta. tad

h.= annullera.

sa ta han den kanden av

= annullerade, avstängde.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga emot

ta imöd

e vi tvungna a ta imöd åla
utlänniza som kömor ?

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1974–75

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga emot

ta imöd

när di fär, så tar di
imöd -ad.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga ihop

ta ihóp (bijn. tom taga)

= gripa tíg an, ta ita med

vi' fek ta ihóp ma a sàga

V.L.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga sej

tå' sej', tå, tåd

tillfriskna; få bättre vi'kt på gr. av tillfriskande.

sin åtonhågen sa tå' ja maj'.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga sig på

ta sej på, ta, tad

åtaga sig

dær va en som hade tad sej
på a säga timon.

V.L.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga vek

ta vék = borttaga, undägna

man di har kanga tad vék

ed.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tagg, s.

tag, pl. tàgar, tagna

tàgana i vænd S.O.

Mk 1955 Ystad, Herrestads hd
1. Inge:s 1960 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tak

tag; — led; — lur;

bo heter ~~ut~~ ut 14: 2

E. O.

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tak

tåg, -ad, pl. =, -en

tvärs igenom tåget

fäla tåg. för skälla

tågen di ska pässas..

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tak II

hèla tȧ́gad ble som et
sȯ́l, nar man borja a
rȯ̀da i ad.

K-O.

dær va slȧ́t gȯ́l a spi̇́st i tȧ́gad.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tak:

han han rived hål
po tåged.

tåged lysths.

di tågen gav sjan.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takpanna

tagpåna pl. -or.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takstol

tagstól -an. -a -ana.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takäs

tagäs, -en.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fal

fal; 1 lod

N. A.

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tala
v.

i utte.

de e bå:na pé:ja som tå:lan

= ha:r ngt att betyda, å: avgö:rande.

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tala

tålla; -ar; -a; -at
-d!

F. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tala om

tala óm, talte óm,

talt óm

di talte óm ---

Tr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

falja

fàlja, -àn,

plur. ¼

E. O.

6 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taljä

tàlja pl. -or

på den tiden hade vi tàljor
a dra óp bàdana.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tam-kanin

pl. támkaninor

vilkaninor di va mena

ràmare i fjytad an támkaninor

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tand s.

tan, -en, tänor, -na

4155. Ystad, Hennestads hd. 1967

J.J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tandteknikern

tá̲nteknḭkor, m. el. f.

(syarr ont a begrepp)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tandvärk

tàna vèrk -an.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tapet

M.

dí tapétorna har sådan öga

i mäga, mäga år.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I.Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tapetserare

tapetsérare, -en.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tapp
s.

tapr m. -a

sa fik ja koga kol te tapa.

V.L.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tappa
v.

tàba, pres. tábor

(Ord också förekomma under formen tàva)

ga mé óp i fjóskan, sa i ènte tábor dom!

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tappa v.

tàpa, tàpte, tapt

släppa, förlora

(Landsb. tàva)

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tappa
v.

tàpa, tápor, tàpte, tapt.

en får àjta si, sa en ènte
tápor -ad.

K.O.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taum
s.

taum. Lan

Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tatten

tá̲tor, pl. tá̲tra

tattne

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
L. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taola

tàvla pl. -or

specielt i bet.: fack eller ruta i
korsvirkesvägg, inramad av trävirke.
dær hade di àla tàvlor nère
så reta di óp -ad.
om en husreparation

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× fars

fars; — 1 lm plur. ¼

Snöre på vilken
en krok hänger
vid lugs mine ¼

N. S.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tcalēn

tàtor, -an

tàtonen den e fàlaftœ́ri,
dén inœ́.

ellen teáton, teátnen.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tegel
s.

t'e'i̯gel, s.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tegelbruk

tè̲gelbrù̲g -ed

(l:a leden regn. form.)

ý̲stas tè̲gelbrù̲g

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× teke
s.

tèga, -an, -a, -ana

liten utskjutande spets el. spint

di e for kórta, didèn tègana.

Ystad

jfr i Fårs hd: tègja etc.

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

telegrafverk

best.f. telegrafvärked.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

textil
s.

textil

textilindustri

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

1. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tid

tid böjning?

vb sina tidor

vid sina tider

vid bestämda tillfällen

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tid

tid. -en, -or, -orna

fem.? */

tvåu gångor ogor mén tid.

ti i best. f. i andra sms-led;

fe'tien; ve sékstien.

*/ Obs.: ve dan mörka tíden.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tid II

dœn e ènta mœ̀ga i dis̲a

t̲i̲dœn fjœ́bœn hèsta fjýt̲.

fo̲r̲ i t̲i̲den, i gàmla t̲i̲dœn.

à̲l̲i̲ i mi̲n - t̲i̲d.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tid III

di sålde silen i vålavis
på dén tiden.

han va igen hade nögad sil
på di tidon

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tid
s.

dää kan di rók vad étor
sin tíd

Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tid
s.

Ine tíden sa blev fiskad
sémon

de va méza pa dí tídon.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tid IV

på dì tìdonna va fìsked
ènte sa valýftad.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tidning

tidning -en el. tining, -en
-or -orna

ja han läst-ad i en tidning

de han städ i tiningorna

Fr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiga, v.

impr. sg. tig!

tig min mun, so får du
sökor. (Talesätt) Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1975–76

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiga
v.

imper. tg. tí!

tí' min mö'g, so tá' du sö'kon!
(säges då det är mest korrekt att hålla tyst med sgt)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Irgemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiga
v.

tìa a la snǿren sèna
(snoret)

talesätt

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiga
v.

tia , te .
sup. tiad , impen. sg. ti !

ja kan tiad stila .

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tigga

tỳ̀gga , tỳ̀gde , tygt

Jå fær nók hæ̀n a tỳ̀gga
lrta tí au blómbaj̀

Landsb. : tỳ̀ggza , tö̀jde , töjt .

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tigga II

så jik tösonna på låned
a tygda blåmor
(näml. till majstången).

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till

till

till syd
till sydväster

E. O.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till

til Rep. !

it til

ett till

F. o V.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till

té ; svagton. te

kort. vok. även när ordet är betonat

den kommer én té tjäna

ja sa te-n, jag sak till konom

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till

te = vid, mot, i följ. ex.:

va hon lìa lé' te manen, tro?

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1972–73

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till
prep.

Obs. konsta.

han va styg ta den lila tjorabiden.

(= vid el. emot)

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till:

ja far ein té!

de sa ja té-n, till honom.

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till

te i bet. hos

te Karlséns, till Karl
Perssons ....

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillbaka

tebaga

J. e V.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillbaka

tebága el. tebága

far du péza tebága ?

nú skuar ja tebága dan i stàlet .

I: vrider klockan tillbaka.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillfälle
s.

träla, n., M. =

Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till och med

tillame

tillame din egen syster.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillställning

testälning, pl. -or.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timjan
s.

tímjan, -an

ǫ́ sa gǫ́ tímjànan làktan!

(làktan, sup. pär. form)

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

1971 Ingemar Ingers 1970–71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

finnn

finn, · — lun, · — a, · — ana

F. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

timme

tìme, -en. -a, -ana

genuin form

tìme etj. kyn. päv. form

di holt pö i tié tìma.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timme II

den ène timan ätor ---

i flène tima

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
L. Ingers. 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timme
s.

en hél time sènare

Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timmen
s.

tímon , n.

(landsb.: twímon)

dǽi va di nesa a bestálda
tímon te bàda

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timmergård

timorgår -en

en timmerhandlares upplag.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tio

tiu

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fio

fiu

N. A.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiooing

tiæ̀ring. pl.-a

vi e glàa for tiæ̀renza

1953. Ystad. Hemstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tisdag
s.

tísta . pl. tístor

i tístas

Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titel

titel, -an. titla, -ana

hå = benämning, uttryck:

ja, di hådde sina titla; e de titla a hå?

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tit

an.

tit

ofta

ja va nèn sa tit hos han.

han tit kanne di kama på fön dèn?

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

1. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titt

tit

ofta

man kan kòmed den sa tít.

ja sa tí-en sa tít, for en tòltne

ár sin ...

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titta

v.

tita -ar -a -ad

eller tita etc.

di sidor a titar ud

ijnom fynstoran

sa kom di a tita dom i kanen

(om spökvinnor)

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

1. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× titte
s.

et tite, n. = med
långa våstenut; fiskpunkt på sjön
som bestämmes gm att ett visst
föremål på land befinner sig alldeles
bakom ett annat; således använda

se II

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ titta II

Ystadsfiskarna bl.a. följande

tìte:

brȍme fjȍrka a spȉren

kórsed i kȍle

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjack

fjoke; -åre; -ask

! Kan tjelgärd i sådan be-

tekning, som avses att vara landsmåls-

alfabet, tecknas tj ?

O. A.

Läs: fjok etc.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjock

tjɔk. u. tjɔkt pl. tjɔkà

komp. tjɔkàre d. tjɔka

de va tjɔkt som en sèk

va de tjɔkt dó ósa?

di va tjòka som sá.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjock II

de e tjǫ́k a gǫ́ fisk.

di sinǫ́ tjǫ̀ka

fai acc. I efter for. för:

for tjǫ́ka vǫ̀ga.

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjock III

dær va fjökt me grèdde på.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x fjorka

tʃɔ̀kà

dimma

N. O.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjocka
s.

tʃɔ̀kɑ̰ , -ɑ̰n

jɑ́, de e vɛ́n gɑ́ʒ de e
tʃɔ̀kɑ̰

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hugo

Hugh

F. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuv
s.

en fjýu lason di' àlei ùda,
for dén gàn éj a tán.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1973-74

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuv
s.

tjyvana kan man äntå

låsa inne

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1975–76

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuv

tjyva kan man änta

läsa ljuda

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1971–72

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuv
s.

tjyv, pl. ~a

tjyva Larson man ante ude.

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

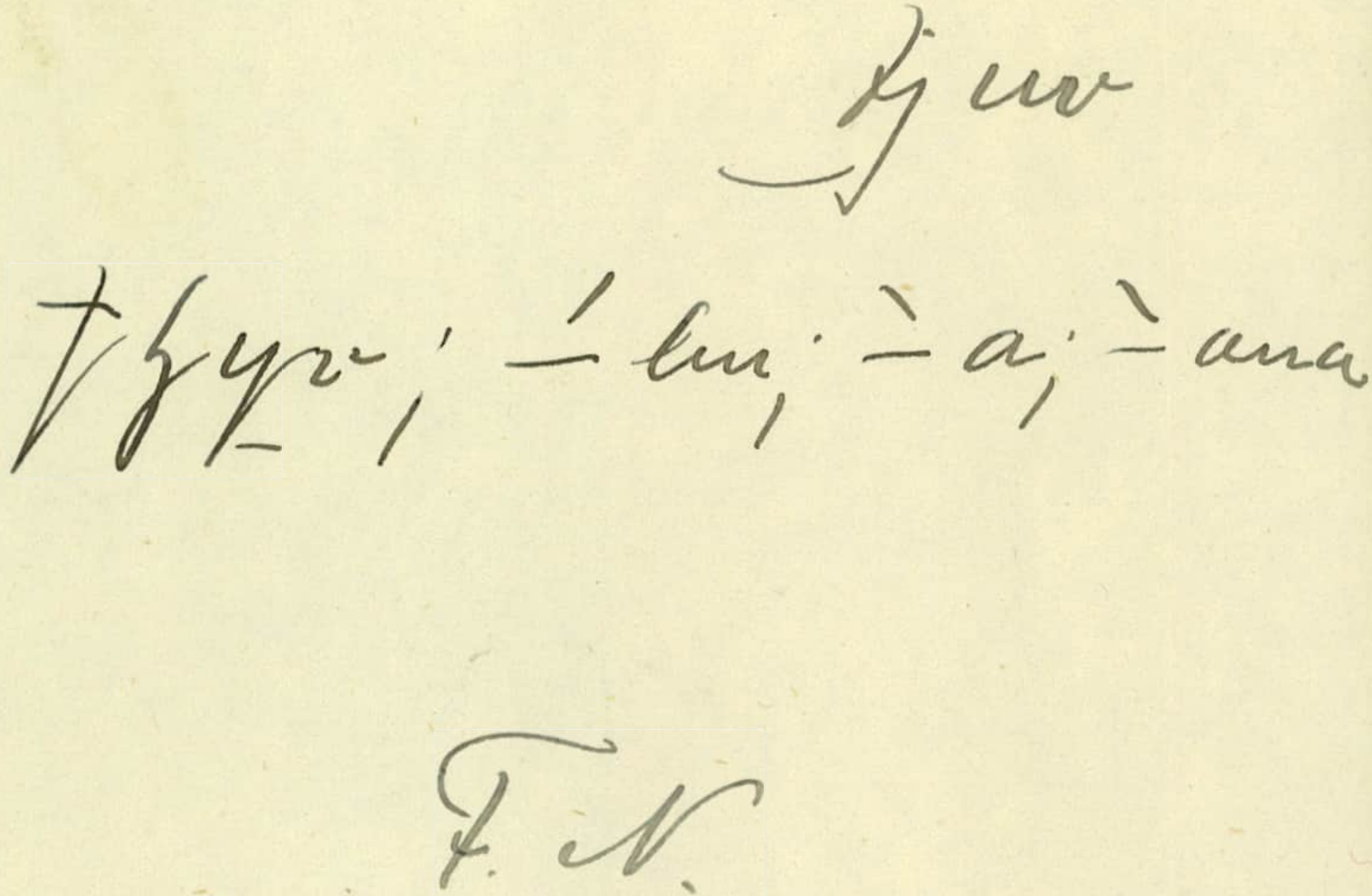

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Jonannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjurstyk

tjyrstyg

skällsord; kringstrykande tjur.

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1971–72

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjäna

fjäna, -ar, -de, -t

F. V.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjäna

tjèna . tjènte . tjent

i bet. förtjäna

ijenom de sa han di' tjent

störa pæja

vi' tjènte vos en tólgilig om ónstorna.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjäna II

pèga, som va ude a tjènte...

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjäna:

mån kon hade fyént

te bagare sàntasens.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjäna

fjèna = fåtjäna

sa fjènte han nona kvònon
ve sian óm .

kòbla a fjena péza òælet .

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjäna
v.

fèna i bet. förtjäna

de va stå:na mé:ja vi fè:nte,
en ti:a om då:n.

Ystad E. O.

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjäna

i bet. förtjäna :

di kan lia vél tjèna lita ;
om åtorhöstan kan di tjèna en
grán páz .

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjäna

i bet. förtjäna:

gan it me forlyst, sa e dan it
ånad som di hennar pläga på.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjänstefolk

tjènstefólk, -ad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjära
s.

tjära, -an, mask. (!)

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjära
v.

tjæra -ar -a -ad

eller tjæra ete.

ska man tjæra leta ---

tjæra båden

di tjæra a mål.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjäna II

de tjänade inåt

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tjäret

fjæred n. =, pl. -eda

tjärig

di e fjæreda a mælia

di bler fjæreda a kan ènte lytà.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950. (om sjöfågel.)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tjäret
a.

tjänad pl. -ada

tjänig, tjänfläckad

vilänorna --- di blev liasom
tjänada av öljän

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

to
s.

tø, n.

ull

dan sælder øl; tø.

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tobak
s.

tɔ́bak, -an

dɛn stɔ tɔ́bak hɛ́i ùde

(Herhusen)

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tobaksblad s.

tóbaksblá. M. =

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I Ingers

1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tobleis

Tå bis

Böjning!

Lydelse!

J. A.

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tobis

tóbas, -an el. tábas

fisksort, en slags småsill.

nú satan di lèvånas tóbas

på kåg.

dra tóbas

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tobis II

hœr haar vad tó'bas

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tobis
s.

tó́b 2s

en fiskart K

Nr 7520. Ystad, Herrestads hd
S. Benson 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tobis-kaka

tóbesakága pl. -or

pannkaka på[x] tobis

vi ád ålli fálv tóbesakágor

Selv: rsp-form.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tobis-kaka II

di bäga läktia tåbesakågor

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tobis-sump

tòbesa sòmp -en

sump för tobis. Se d. o.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tocka sig

tòka si, y. tòka sæj,
-a, -ad, flytta sig, maka
på sig.

Imper. sg. tòka dæj!

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1974–75

1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
tocke

tòke -en. tòkå. tòkåna

tupp

kan di ènte tòka, så fan di
ha hús.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* toet

adj.

tȭad, neutr. -ad, pl. -ada

håruppsättning (med yvigt hår el. ull), även om något som liknar hår.

di va rént màgada; di va tȭada

Nr 4155 Ystad Herrestads hd Ystad

Ingemar Ingers 1974–75

1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tofs

tops, pl. -a

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1973-74

1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loft

loft ; ~ av ;

Vad heter best. form ?

Betydelse ? J. P.

M 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tofta

tòfta -an -or -orna

sittbräda i båt

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolv

tol eller tol

tól ágn

finare tolv:

--- melom èleva a hál tól.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolv II

ja va tól áv, nav ja sluta
skòlan

b.o.

ja kan vad fiʃan sin ja va
tól áv.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolvskilling

tólgilig

25öring

vi hènta vos en tólgilig om

ónstorna.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tomt
s.

tomti, -en

bäg om den tómten

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

topp

topl, -en

en leksak (samma)

ystär

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

toppad
adj.

tòpad, neutr. =

råkad, med råkat mått.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1973-74

1973

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× toppraren

toparen

toppseglet.

F. A.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

topp-segel
s.

tóp-sæjl . n.

Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

toppsocken

tòpasó̲kon , n.

socken framställt i topptormiga figurer.

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

1970 Ingemar Ingers 1970–71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

toŋ

toːr. ˈed

di sòːlde pa toːred føːr -
i vanden.

føːr stø fjáːrzonna pø toːred.

finare: toŋ; -ˈed

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tong II

han bɔ̀de dɛ́n ɔ̀pa tɛ́t
va tóyad

di fɔ̀ypte di pɔ tóyad .

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tong III

Sa sålde min mamma på
tåsad dån ätor.

B.O.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torgdag

torjdå -n.

Även genuint: tordå.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tonka
s.

tònkå -å:n

från regn. Lånad form
(det genuina är tò:nå)

de har pi:nås läge av
tònkå:n

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torkning

- ... höjnde te tòrknigs

Algemèna tord vara
te tòrres

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torkplats

tòrkeplàs p. -or

l:a leden resp. på v.

fiskånna di' hade tòrke-
plåsor (för garnen).

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tonkvind

tònkavi̲n , -an

Nytt ord i målet.

(Då tvätt hänges till torkning)

1954. 4155 Ystad. Hemmets bok.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tornväktare

tornväktare – en

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tora
adj.

to̲r̲a, tort, obest. pl. tò̲r̲a

di va ènte tò̲r̲a b̲a̲gom ø̲r̲nan
i'nn̲é̲ = inte fullvuxna el. utvecklade,
som inte nått sin storlek.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

1978 Ingemar Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tora
a.

ni e inte tòra bäg ßranan
inn !

sagt till barn, som inte är omdömesgilla,
med bestämd stadga.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

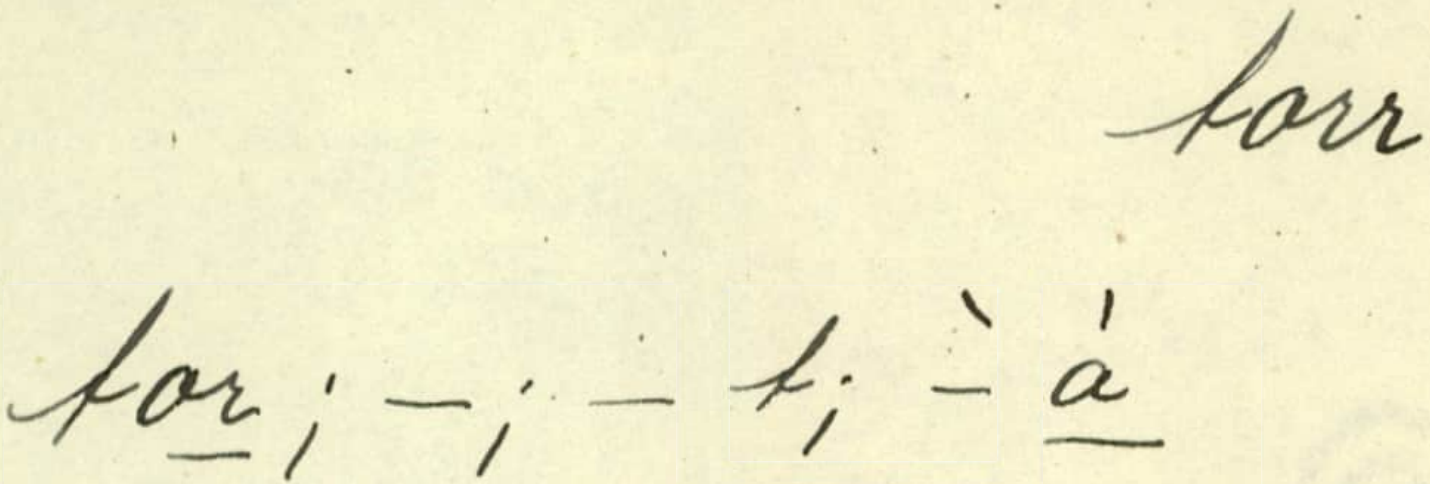

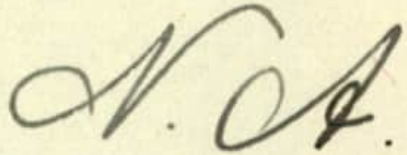

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x torra
s.

tòra, -an

torka

den behöver värme a tòra
(om en kaktusplanta)

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× torra
v. s. forka

fårka; — an;

F. A.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tores

förkes

förkas

lägga ha förkas

lägga till förkening

F. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

tona

v.

tòna , tòrde , tort

torka

mån hon tòrde tvätten på

en grönig

1958 4155 Ystad, Hemest. 4b

tonevåder

tòːnevɛ̀ːr, -ad

bɑ̀ːra de va fíːnt tòːnevɛ̀ːr

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

toseväder

s.

tòsevæ̀r, n.

uppehällsväder. fritt från nederbörd.

e de tòsevæ̀r, so gæ̀r de bæ̀tor

a stæ̀da.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1974–75

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torlägga
v.

torlägga, torlå

(om vattendrag)

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lorsk

Lask ; — Lin

plur. t.

F. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torsk

torsk, -en

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torsk

torsk

K

Nr 7520. Ystad, Herrestads hd
S. Benson 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torsk-fiske
s.

tòrskafiske, -ed

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tonskaflabb

tònskaflàb, -n

eg. tonskmun; Skållsond.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

forstegarn

forstágarn

F. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

·torskgarn

tàrskagàrn

tàrskuàt K

Nr 7520. Ystad, Herrestads hd
S. Benson 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torskgarn

tòrskågårn, n.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

forskerok

toskåkerog, — ´ — lun

plur. ¿

F. o V.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tour
s.

tor, 'en

de va ogon kuigad, vi hjypte

vens it las tor.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tosa
s.

tȯ̲sa, -an

tokigt fruntimmer

du e en tȯ̲sans mȯ́ston unge. =
du är alldeles tokig.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1972–73

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tosa sig

tȯsa saj -a -ad

beté sig "tosigt"

spriŋ ènte a tȯsa daj!

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

toset

a.

tåsed, neute. =

tokig

é de so de blev lita tåsed

a gåled ---

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ toset
a.

pl.

ni e tøseda åla kan é !

Ystad

fem. sg. den tøseda tøsen "

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× toset
adj.

tȍsed, neutr. =

" tosig. tokig. galen.

ja fan sé; náj. de e sa tȍsed.

1953. Ystad. Hemstads bt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Forigt

fa'sud

mask. oc fem. 4.

N. 08.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tosing

tȯ̀sing i bet. tok, mindre betande.

de e lı̀dad som nȯ̀an glytta a mı̀nor en tȯ̀sing. (talesätt)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

1972 Ingemar Ingers 1972–73

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

traktor
s.

tráktor, pl. tráktra.

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I, Ingers 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trapp
s.

trapp, -an

trappa

hær har stad en fast trapp
før, men de gar bet̲or me en
liden stig

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trappa(a)

s.

di spændar vån på tråpan

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I.Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trappa (a)

kåjan vill a dí nêa om trapan!

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1980

1980

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trappa

tràpa -an -or -orna

el. trap, -'en, -'or, -'orna

tràporna va a'usle'dna

tràporna va lìa brèa som

hu'sad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trappgavel

pl. trappgåvla

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trappspringare
s.

trappspringare, -en

skämtsamt om bevärare
(bevärare).

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråse

tråse, -an, -a, -ana

Regn. län (tråsa i inlånat i denne form, för det genuina låse).

M. gardinorna va båra i tråsa.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976-77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trava
v.

inf. tràvà , -à , -àd

jà kan kved a tràvàd

i màsàna .

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fre

fre

F. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trea
s.

best. f. trèan

i bet. 3- tåget

1951. 4155 Ystad. Hemmestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tredje
s.

trèdje

neutr. de trèdja

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tre eller fyra

trelefýra

Senare leden resp. formad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tre eller fyra

trelefina, 3 à 4

en trelefina stéken

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* trefötting

trefytiz

trefot, varpå kokkärl ställdes.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ trefötting

trefýting -en

1. trebent stol, t. ex. hos skomakare.

2. trefot, varpå kokkärl ställdes.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trekant
s.

trekånt. - en

trekantig areal, trekantigt föremål.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1972–73

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trekant
s.

trekånt, -an

trekantigt föremål el. yta.

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trekantig

trekåntɪ, pl. -ia

de e nok spigad ma
trekåntia spig.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tretti

2.

tráti

vi gå tráti øre for en pot

brènevín.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuttondagen

trèttanadàn, den 6 januari.

Ja ska kåga sòpa ta trèttanadàn

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trevlig

trèvli; neutr. trèvled

eller - at

de e bàra trèvled

di' hade så mòsàmt a ... —

trèvlat som helst. V.L.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trilla
v.

tri̲l̲a -a -ad

de hade nö̀k tri̲l̲ad a̲u̲ si
själv, om de ènte hade bl̲e̲d
ö̀zorplö̀k̲ad (!) K. O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tacksbit

best. f. tacksbiten

den sista biten på talliken, som man inte borde lämna kvar.

de ska äta op tacksbiten, så mån.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro

v.

tro (efterstrält) = kanske, månne.

va kan lia le' te månen, tro?

(om en änkefru)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1972–73

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro
v.

i utt. Vå tro om ...

(vad skall man tro, om ---), anv. vid

jämförelse med en svårare situation.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro

v.

tro. tròde. trot

di tròde de va vannyton, som

to dø' på èlzana.

trø' inej at de slan ènte fèl.

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro

tro

ss. adv. i bet. måntro:

ändras tro om de blev
hela vikan?

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvo
s.

man ska ha en brå tro a
et par stora skå, så kan man
gå gvar vån.
uttryck för optimistiskt sinnelag.

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× trock

a.

trok

trög

ja blev so trók i hálsen

Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro–det

trodɛ́,

fråjeord, ung. = jässå

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro - det
interj.

trodé

ung. = jaså

Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro-det

trodei ! (2)

utrop, neg. = jaså

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

troll
s.

nær man tàlar om trôlan,
so dànsar di i fàrstun.

Talesätt.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1972–73

1972.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trall
s.

trål, ¹ad. pl. =, ¹an

även skämtsamt om besynnerligt gammalt folk.

dehär gamla trålan

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1971–72

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

troll
s.

troll, n., pl. =.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trollkvinna

trollkviga pl. -or

= klok kvinna, kvacksalverska.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trettoan

tretoán, -an

1953. Ystad. Henriettas bil

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trettoåsten

tretoåsten

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trovärdig

trôvändi

mänen kan va trôvändi

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trovärdigt

adv.

trovärdat

i bet. förtroligt, intimt

de håller varandra så trovärdat

(om ett par som går hand i hand)

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

1970 Ingemar Ingers 1970–71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

truga
v.

truˑa, ˈan, ˈa, ˈad

hota, hôta (med hand el. pek-
finger) el. käpp

Ystad

kan stå' a truˑa me fjäpen.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråd
s.

tråa, -'en

àlli sa lidad dæn ble en
fràà på tråen ----

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trå̈da
v.

trø, trø̀da, trø̀t

trampa

trǿ klò̀kona, gm trampning sålta
kyrkklockorna i gång
ǹ ɛ̀gɑ̀ɾen han skø̀le trǿ klò̀kan

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråda II
v.

hon jik wid a tòdde
tòltre stég +/

+/ Rsp-Lin.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråg, s.

tråg, n., pl. =

läga tråg

(att bära fisk i) S. O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1960 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Fråg

Fråga

—

Lösning?

Speciell användning av ordet hos fiskarna?

E. O.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träkighet

träkihéd, m.-or

letsamhet

di har träkihédor, om di har
ålri so inöad péża.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1973-74

1973

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tràlare

tràlàre

ja tykon lìa vàl ad ja
vil hàlon ha vragbàd an
tràlàre.

Kronholmen

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråd-sill

tråalsil, -an

sill fångad i trål

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

frå

fraa;

böjning!

J. ek.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trä

tr̲æ̲, ¹æ̲d , tr̲æ̲, -na

d. tr̲æ̲d

(Landsb. tr̲æ̲ enl. P.L.)

ja ploka ó'gan tr̲æ̲'d b̲i'd for b̲i'd

a j̲ø't ó'gon. K.O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två II

i bet. tråstycke:

di ögonsta tréna di va friskå

K. O.

om fottrån i konservburke

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fråbarn

fràbarn

böjning.

J. E.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träbom

träbom -en

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trābro

trœbrœ́ -an

dœn e en trœbrœ́ — dœn é

dœn enń .

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

träcka
v!

träka, träkte, trakt

draga, släpa

trakte ó/e ...

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tråcka

tråka
dråga (nät)

böjning.

tråka i lår
dråga i lår

J. P.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träcka
v.

träcka, -on. träkta, träkt

sippra, tränga ut el. in

snö a vån träkon på

i: vekan på tråvirke.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trād
s.

trǣ, trǣd, trǣ, -na

vi fǣlde på vintrana di
gàmla trǣna.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trädgård

trägår, -an

åna hån te trägården

fjämmons trägår

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trädgård
s.

trägård, -ar

di sidor i trägården a Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1928

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× träct
a.

träad, neutr. =, pl. -ada

träaktig, seg el. hård som trä
(t. ex. om den nedre delen av sparres-
stjälken)

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

t trået
a.

tråd, resta. =

tråaktig

de blev tråd

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1980

1980

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träffa, v.

den träffes ýsta ögdöma,
pïon a dräga.

M. A.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träffa

träfa, träfor, träfte,

träft

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träkus

trakús, n., pl. =

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träkylsa
s.

träkylsa -an

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråkan

tråkån -ad. pl.=. -an

äv.= trästångel (tätt) kring brunn.

Nr 4166 Ystad, Herrest, hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träklots

träklo's -kn -a -ana.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× trälåta
s.

trælŭda

mindre uthusbyggnad av trä.

di hyr ŭd ta sòmanjéston; so
bŏr di gálv ×/ i en lŭda, en
trælŭda. ×/Nyn. form

Ystad

1969

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
Ingemar Ingers 1969-70

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× träluta, s.

tråalúda, -an, -or, -orna

mindre uthus av trä, vanligtvis med endast ett takfall.

4155 Ystad. Herrestads hd. 1. 1. 1967.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trålam

tralam pl. -a

den va lama förivanden,
tralama

s: för fönstren.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× träpinn
s.

träpiŋ, pl.-a, träpinna

vi hade träpiŋa ɑŋor
tóflorna; vi bánt dom ma
báŋ; sóŋa skuiska hade vi.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

1973 Ingemar Ingers 1973-74

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråpinn(e)
s.

trapíz, -en

anv. om rulle el. kavel av trä,
varpå papper är rullat

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
Ingemar Ingers 1969-70

1969

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fråpinne

fråpinn, — i lun,
plun.

V. A.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träpump

träpømp . pl. -a,

støra gøra hade træpømpa .

K.O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träskostövel

m. träskostövla

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråskovel

tråsk-øvl, -en

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trällag

träslåg -ad.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärstock
s.

tvärstok, -en.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trätas

pret. trätes

---- sa trätes di

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trävinke

best.f. träväcked

M-A.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trögt

ask.

trojt

de gar trójt i da.

de jik trójt endán

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tröskel

tögal. -an

klapptrå vid tvätt.

Något förälder.; senare bägaretråe.

-- tögal ala va di kalar --- K.O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Även hos 14. H. 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trött
adj.

tryt pl. tryta

(landsbygden: trett)

ja blev så tryt nu ---

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tugga
v.

tùga . -ar . -a . -ad

han tugar tùgagùmi på bårsen .

han har sådd a tùgad .

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuggummi

tùgagòmi, -ad, n.

han tugar tùgagòmi på

bòsen

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1922

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tukta

p.p. tòktad

tòktad sté'n

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tull
s.

M. tåla

åtalkar.

Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tull, s.

tyl

di som kom tjörnes di skole
betala tyl dér. M. A.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kull

tyl; -l lun;

~~kat teknat!~~

~~tyl! tut!~~

J-s.

f. N.

formen tyl behäftad 1954. J-s.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tull s.

tål, tån.

eller tyl (1954)

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tulla, v.

tỳ̀l̲à̲ , pret. ˋà̲

taga tull av

dæ̀n tỳ̀l̲à̲ di by̲nonna , när de
kǽm ina slǽn (fordom vid Östergöt
i Ystad) M. A.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc.bd.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fullare

fylåri, — -i lui;

plur.

tyläre, tuläre ? 1-s.

J. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tullabom

tôlabôm, -en

ensing å båt; fästet för

årtullen på roddbåt.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tulle

tòla, pl. tòla

åtull på båt

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tullgång
s.

tö̀la gå̀gen

detalj på bät.

Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tullagång

tö̀lagàz -an

selingen ?

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tulpan
s.

pl. tulipåner

å, dom stå ja fina tulipåner.

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fullsnop

fulsnöj – -lus

plus

F. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tumlare

tòmlare , µ.=

fiskenamn

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
1. Ingers 1960 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tumlare

S.

tömlare

kan även kallas

marsvin K

Nr 7520. Ystad, Herrestads hd

S. Benson 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tung a.

tɑ̄ʒ

dɛ́n kan e fɔr tɑ̄ʒ́ S. O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
l. Ingers 1960 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tung

adj.

tɔŋ. pl. tɔ̀ŋə̀ n. tɔŋt

di va tɔ̀ŋə̀

jæ̀vlə̀ tɔ́ŋt

best. f. pl. di tɔ̀ŋə brǿyan kerk

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tung II
adj.

när de får legad i vån
lida gråna, så blir de för
tåzt.

K.O.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunga
s.

tȍga, -an

man fȃr hȏla tȍgan rȃt i
mȍgen (l. vara försiktig i sitt tal).
2. gå försiktigt vid halka.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1980

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunga
s.

best.f. tȍzȃn

(fiskenamn ?) Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunga
s.

tȯ̀ŋ̀gá, -á̀n

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunn
adj.

tyn, komp. ˋare
neutr. tynt

pl. tynˋa

diˋe mˋad tynˋare

finare: tan (!)

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

turn II

vi' ad vås en fiva tyt
bröy om midorna.

tyta pipa

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
L. Ingers. 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunn III

best. f. pl.

di sma tyne rimsorna.

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuna
a.

tån (nyare för tyn)

den tåna kåpan

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunna
s.

Ö. fÿla ènta tÿnorna!

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1973-74

1973

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunna
s.

tyna -an, -or, -orna

ni fylan tynorna; vi e
flera om tynorna.

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Spinna

Spinná ; – án ; -ór ; -órna

N. S.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunna II

di har nok hopad v en

gålan tyna i: tagit fel

i första tal: tòna etc. ——

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tynnes av

tynas åw = minskas, bli glesare.

de börjar a tynas åw om stadbon, som reser på sommarnöje.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tumband

tỳnebä̀n, n., pl. =

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnbindare

tunnbindare,

Nyare ord. resp. pär.

Allgemänna ordet är bockare, bykare.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunnbinderi

tunnbinderi, -ed

Lån fr. regn.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunaland

tynalån, n., pl.=

han lade sin tynalån jån.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tun
s.

tun, lan

hai = rencontre

den lilla tunan behövde
man bara två då på si.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tunné

tonné

konsert- tunné etc.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tusenlapp
s.

tûsenlâp m. -a

1000-kronorssedel

di fyûbon - de e tûsenlâpa

di vaakon lûd.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuss
s.

tys. -en. -a. -ana.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x luta

luda

Blåsinstrument vid sammankallande av folk.

böjning

f. ⁄

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuta
v.

tùda -ar -a -ad

mistlúren har legad a tùdad
hèla nátten.

eller tùdá etc.

även om tutandet från Maria kyrkans
torn om nätterna.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuta
s.

tùdá, = án

tut, hylsa, mindre rör.

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuta
s.

tùda i bet. låte, „visa".

sín ble dær en ànan tùda

(på andra orter i Skåne: en ànen

tøna).

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

1970 Ingemar Ingers 1970–71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuta
s.

tùda, -an, -or. -orna

di fan en ànan tùda a
pèba i.
(= "de blir andra bullar") Talesätt.

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
Ingemar Ingers 1969-70

1969

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuta
s.

tùda , -an

tut. kontare nån

vån e tùdan , som kon ta

tjélan ? (vån , neg.-form)

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1969-70

1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tuta, v.

(met.) di tùda i àla vàdonstrik.

M. H.

(om våktarna i Y.)

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc.bd.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tutande

tùdåna. -ad

handlingen att tuta.

de e dan ènta man-en én
plás tr' hær i svänja som di har
dan manièn ma tùdånad om
nétorna.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvivla

tvìvla -an -a -ad

tvìvla på nån = misstänka

på tvìvlan på dén a dén

pasónen

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvungen

tvåŋen pl. tvåŋna

e vi tvàŋna a tå imód àle
udlänniza som kåmor?

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1974–75

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvungen

n. tvò̀gad , pl. tvò̀gna

de va tvò̀gad = nödvändigt

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvungen II

dɑ̲n va di tvɔ̀ŋŋɑ̲ te ɑ
ha brɔ̀ɔn - ɛ̀la kɔm di
ɛ̀nte ǿvɔn .

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvungen III

de e tvàŋad de ska ble kå̀lt,
for vå̀nad e sa kå̀lt .

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvunget
adv.

tvåjad i bet. nödvändigt

de va tvåjad vi fik jöra

atoa misömar

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två

r.

tvau

tvau fjèlra

tvá'u te' = två till, ånna två

kæ rabóens di' hade tvá'u (s:kor)

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två ellen tre

tòltre el. tòltre

en tòltre ár sin

den ligor vel en tòltre båda

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två° eller tre II

kan jɛk ud a tɔ̀de

tɔ̀ltre stég */ pa stièn o/n te

lɔ́fted

*/ Rep-form

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två eller tre III

ja sa ti' -an sa tit for an

tåltne år sin ---

tåltne månadon

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvårumslägenhet
s.

tvårumslägenhet, -en -er
-erna

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
L. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåtumsbräda

tvåntumsbräda pl. -or

bräda av 2 tums tjocklek

4155 Ystad, Hemestads hd
1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

två
s.

på tvären

(Motsats: på längs)

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärs
adv.

tvärs adj. tvärs

tvärs inåt = tvärt om

huset var ju tvärs över.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåns
ax.

tvens

se gråva di en lèna
tvéns ijinom skógen.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärsyl
s.

tvärsyl. -en

ett skomakare verktyg

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärsyl

tvärsyl, pl. -a

ett skomakeriverktyg.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärt

adv.

tvärt el. tvärt

tvärt ijinom

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvått

~~stryka~~

den har gått en å öppnat

lånad å strögad här tvärt

igenom.

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvätt
s.

tvet, pl. -or i bet.

den mängd kläder och linne som
tvättas på en gång.
då skola pigorna stryga stora
tvetor.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1974–75

1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvätt
s.

tvät, -en, pl. tvättor, -na
handlingen att tvätta; så mycket
kläder m.m. som tvättas på en gång.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvätta
v.

tvè̲t̲a', -a̲r, -a̲, -a̲d

ell̲er tvè̲t̲a et̲t̲.

à̲l̲a stabö̲a sa tvè̲t̲a di kö̲r

i: i klosterdammen.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvättbräda

tvättabräda.

= filebräda se v.o.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvättbänk

tvätebänk pl.-a

tvättstate

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvätt-damm

tvètedàm

damm vari sköljes tvätt.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvättekvinna

tvättekvinna -an -or -orna

tvättgumma

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvättshus

tvätthus, -et.

Förmor stå i de välia tvätthusen
a tvätta.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåttstuga

tvättstuga. -ad

1958. 4155. Yttad, Hemsjö hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåthus-gryta

tvåthusgryda, -an

"en gryda som di' har mynad i"

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvättstuga

tvá-tstúe

Ordet är relativt nytt, men formen.
spontant uttalad, verkar genuin.

(jfr bryggehus) Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

1978 Ingemar Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvättvatten

tvättevän, -en

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåttvatten

tvàtevàn, -ad.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka
v.

tyttja . pres. tyttjor

de tyttjor di ènte óm .

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tycka

tyka, -on, tyta, tyt.

han tykte på stalnigan ---

= tychte

tykor du de?

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

- tycka III

/a tyta de va syt a got!

/a tykor de' va de näliasta.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tydlig

tydli', neutr. -et

de e tydlet, jo = självklart

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyg

tøj, 1ad

yngre ty, 1ad 4. tyj

de e sæmor tyj' ó:se næ.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyg II

äv. = kläder, saker:

t/

de va jagu så lidad – ja vet änte var di hade tyad

t/hämt: rummet

k.O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyg
s.

tyj. yngre för tøj:

kan ni garantéra ad týjad
hólor?

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tygpåse

tỳjpå̀se, -an; äv. typå̀se

(Regn. påv. i förleden) ibl. under tyg

vi fik en tỳjpå̀se mé vos

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tygpåse

typåse

påse el. mindre säck av tyg.

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tygpåse
s.

tyjpåse, -an

förleden regn. påv.

Y155. Ystad. Hennestads hd.
J. Ingers 1968.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ti
s.

pl.

de brände onon tänna på
han d.v.s. han hade brått att
komma därifrån.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tåballe

pl. tå̲bå̀l̲a, -ana

den mjuka undersidan av tåna.

tå̲bå̀l̲ana, sa kal̲ad ---

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåg
s.

tåg. 1ad d. tåug

järnvägståg

ja kan motad luad nén
te tåged.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåg II

han skola spriza omkåp me
täuged.

M H.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåjän

tå'jä:n, -ad. pl.=, -an

järnbeslag under främre parti
av skosula.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tåket
a.

tågad. reuti. =

di'mmig

de e so tågad ude.

1957. 4155 Ystad. Hemest. k.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fåla

fòlä

fòlä si

fåla sig

han fól

han fåler

V. A.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täla

tɑ̀la, pres. tɑl
tò̀là, tol el. tó̀lon el. tò̀là

di tɑ́l ènta

Landsb.: tø̀la

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tång

taŋ pl. tæŋor

ja kan bỳta tæŋor me di.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåŋ
s.

tæŋ. -ən

havståŋ

di la ó'r tæŋ pa ló'fted

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täng II

di fjorde kim hèla las
tág a ilda ma om vintaren -

haa han vad mýad lided ma tág
di síste åren .

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tänget a.

tägad, neutr. =

" tängig ", uppfylld av täng.

den e so tägad a dänt

(om en badstrand)

4155 Ystad. Hennestads hl. 1.1.1967

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tågvall
s.

tagvål, pl. -a.

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tångviska
s.

tångviska -an -or -orna

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänta

tönta -an

han skole hämta tönten,
men då vå den igen tönta.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tämligen

tämligen

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tämligens

tämeliens

dare tämeliens längrönt

Kronoholm

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tända

tèn̄à, tén̄or, tènda.

tent.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tända
v.

tä̲na, tände, tent

di hade löjtonna tända

lyktorna/

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tändare

tänare, -an

apparat varmed något tänds, t. ex.
cigarrtändare.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tändsticka

tènnstika, -an -or

-orna

dän sónts tènnstikorna

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× täŋsla
s.

tèŋsla, -an

ett slags yxa.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka
v.

tæ̀ŋka . -ˊa

de va hímst nær man tæ̀ŋkar
på -ad

Ystad

även tæ̀ŋkta etc, mera genuint. (Reuhssen)

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tänka

tänkja

böjning 2.

J. P.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

el. tæ̀ŋka (Kvik.) v.

tæ̀ŋka el. tæ̀ŋka,

pres. -ər, tæ̀ŋte, tæ̀ŋt

de e ŋé̗nt hímst nær man

tæ̀ŋkər på -ad. b. a.

Mera genuint: tæ̀ŋkja. se II

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka: II

man tǽzkon minsjǿ́kson

änta pǿ́-ad.

ja kan ual tæ̀ytja ---

M. H.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täppa
v.

tèpa , tèpte , tept

stänga, sluta (landsbygden : tôpa)

han kan vel tèpa mòjen, hán som en ànan

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1974–75

1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täppa, v.

man ska loo mådan täpa

mågen i: cite prata för

mycket medan man äter

4155 Ystad. Hennestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täppa
v.

tö̲pa el. tä̲pa

täppa, tillsluta +)

ja skö̲la kö̲na tö̲pa ö̲gonen

a gå̲ dö̲r

+) Kepe-form

tö̲pa: öskeléns form.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tappa II
v.

ja han mågen myad tapt
for vän a sónt

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tât
adj.

tet, neutr. =

hær i dita hús-ad, på lóft-ad,
dær e tét.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tàta
v.

tàta pres. -ar

dè tàtar di ma lèrar

K.O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tāta
v.

tèta -a -a -ad.

sa tèta di de hål ne dän

teta udvändes!

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåtning
s.

tåtning, -en

handlingen att tåta; det
varmed man tåtar.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tått
aN.

tet

nära, strak; ofta

han båda dæn öje tét ve
tónjed

de fær di' óse tita ~~tt~~ tét.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tätt:

nar kan kom tät imöd vos

... di' far ena tät nära va nybö

Nr 4155. Ystad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tōā
v.

tǫ. pres. tǫ́or

sa tǫ́or de for sǫ́len.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tôbrott

tôbrót, -ed. pl. =, -an

tjälossning, töväder

Rspr. påv. form: jfr. tôbréd i
Kronoma enl. P.L.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tóbrott II

nar de blen skàrpa tobrót ---

K.O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tömma
v.

tỳma . tỳmde . tymt .

Imper. tg. tym !

gå a tým slåbespånen !

Nr 4155 Ystad Herrestads hd Ystad

Ingemar Ingers 1976-77

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tömma
v.

di bar ved vån a skola
tyma de.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976-77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tîmma
v

tỳ̀ma . -or. tỳ̀mde, tymt.

tỳ̀ma vá̀nad

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tömma ut

så tynde di dänases mög

den iza

K. O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tōras
v.

pres. toas, vigar

de toas ja ålar tala om foa hina

Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tôras
pres.

tors

man tors äta gylå man
= väga, (få lov?)

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förra

förrå; -år;

stå hår fellen t?

M. A.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tô's s.

de ska ja säj a, tösa,
ad ni ska sätja på mit a dit.

1966 4155. Ystad. Hennestads hdr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tö's

tφs. -an. -on. -orna

staden; i Rothusen tφys etc.

ska ni se hi'm, tφson?

1953. 4155. Ystad. Hemestads hd

tös

tøys. -an el. tøs

flicka (halvvuxen)

Stråks nar vi va jifta a hade glytana smau, so hade ja en tøys a pàsa glytàna.

Kevhusen fru 14.4-5.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

b.o.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tôs :

àle pæugà a tøyson

àle tøysonna di bant kvànsana

(till mitb. - afton)

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

J. Ingers 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tös

M.

öga tösan di ögan

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

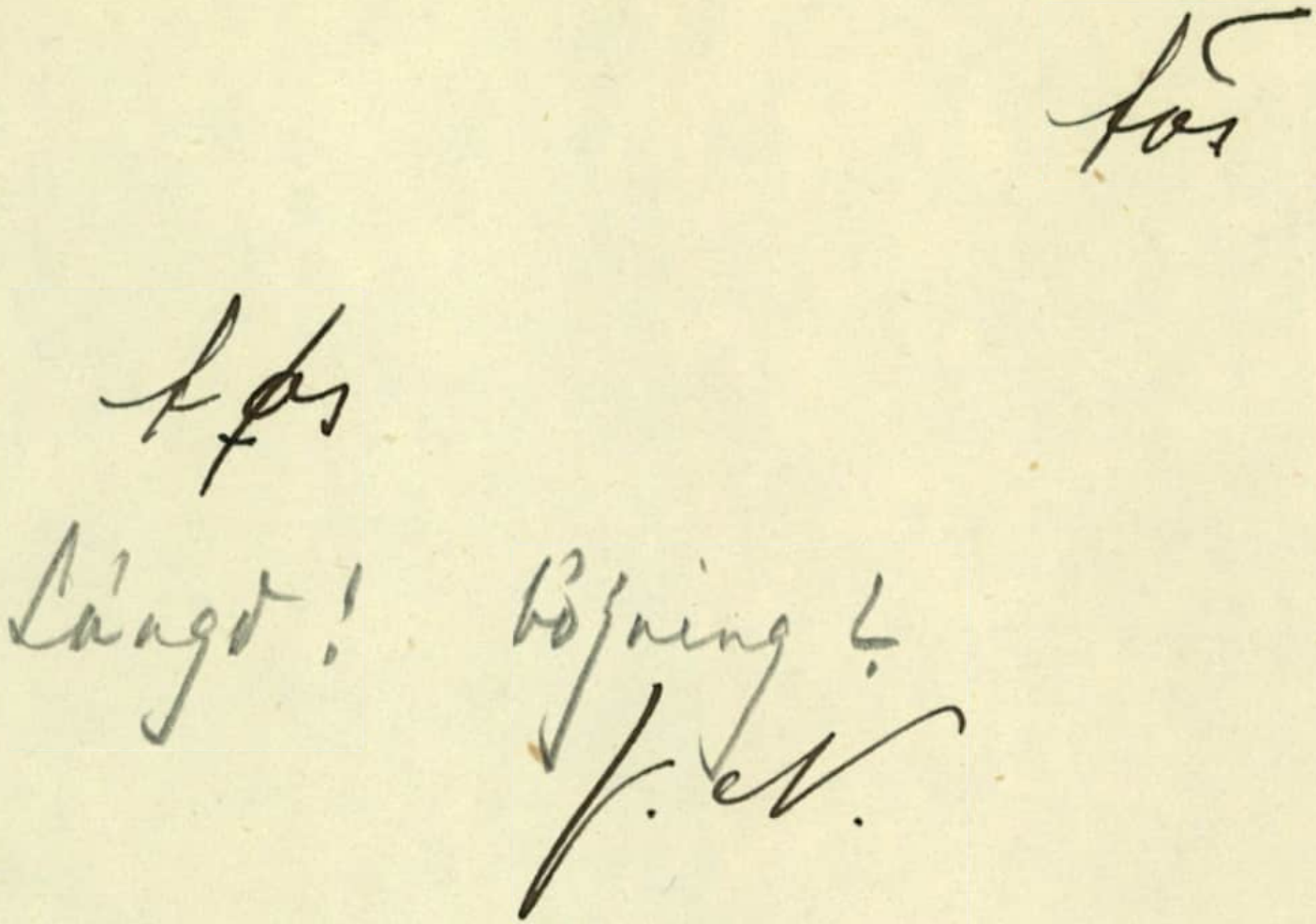

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tösabit
s.

tøsabid, -an, f.

han va styg te dan lila
tøsabidan

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tösabit

tösabid, -en

ung. = flickunge; även om vuxen flicka.

4155. Ystad, Herrestads hd. 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

tösanamn

tösanamn, n., pl. =

flicknamn, v. vs. könligt förnamn.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

1973 Ingemar Ingers 1972–73

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tös - vipa
s.

tösaviba, -an

"flicksnärta"

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1980

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tôs-vipa

tøysavíba . pl. -ar

skällord (flickenärta)

dær kømar tøysavíbar på sóna ×/

— di kømar me himalans

hästihéd. C.O.

+/ räml. mopeder

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udda
adj.

ò̀d̲a̲

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udda

ȯ̀d̲a

ȯ̀da nȯ́m̲oa

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

udde

ödde -en

Själva ödden, som går ned ---

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uggla
s.

ùgla , - ar. -or. -orna

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1974-75

1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ugglesken

i förb. glo ùgleglíg = "glo lett, glo rätligt", ha en elak blick.

hon glo:r ùgleglíg, som di sejor.

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uck
s.

yck

en fisksort

Y. A. 11/1 1968

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

1968 I Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ylk

ylk; 1 ten plur.!

fiskarnamn

N. A.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

· Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ulk

ulk. [illegible]en el. ylk

fiksort

meda úlk Rerhusen

Ölk H.H. - Kronoholm

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ulk

S.

wlk

ylk

en fisk

K

'röt-, oxsimpa'

Nr 7520. Ystad, Herrestads hd

S. Benson 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ull

ø̲l . -ar

den sælldes ø̲'l ; tø̲ .

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undaw

ówzaw

ol. ol.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan

adv.

ógan, finare ógan

ta ógan

O. H.

den höjon di ógan for ógan.

di tågan gar ógan = förvirra.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan II

ja ploka ögan tråd bid

for bid a jät ögon.

K.O.

ögan sexet hos g. f. 1905.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undan:

den skole man lega
ó'yan te hýran.

dé' fan du lega ó'nan te
blòmon.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under, s.

Ögon

i utte.

de e ögon, men ---

= de är inte att undras över, att ---

4155. Ystad. Hemestads kd, 1.1.1967

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

adv. å prep.

ǫ́ga el. ǫ́gon el. ǫ́gor

el. ǫ̀ga el.

de kan jå ènte skriva ǫ́ga

på

tvåa gǫ̀gon ǫgon min tíd.

lǫ́skǫ́lt ǫgon fýnstorna

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under II

adv. o prep.

stika ó'zon

ó'zon jamvägen.

ó'zon bänkgärden.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under

adv. och prep.

Ja ploka ozan tred bid

for bid a jot ozor.

K.O.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under:

de kom fram oge sömnen

i sup. pův. tal: öndor.

Nr 4155. Ystad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under
mej.

dær jik han ögon hwsan

(nämd. bäcken).

k.O.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under
att. e prep.

ögə el. ögon

han mote hä dom hä
ögə ögə krópen.

M.H.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under III

prep.

han gå'r dä'r ɔ̀ɔ̀n lùdan.

de va ɔ̀ɔ̀n kri̇gad, vi ftfy̌pte

vä'rs ɛt la̲s tó'n.

6.0.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

under III

de gravar iz ögon.

(näml. Lavsvattnet)

den som ja hade ligad ögon

(om en lasarettsläkare).

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underdyna
s.

ˈözˌordˌyna , -an

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
Ingemar Ingers 1969-70

1969

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underdörn

ö̀ŋordö̀n, -an

(senare leden ræpe-formad)

nedre halvan av halvdörran.

jfr ovandörn.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undejordisk, a.

ùndonjə̀ndisk

(delvis regn.)

en ùndonjə̀ndisk gá̀z.

M. H.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undeckjol

s.

ò̲zonfsa̲l -en, -a, -ana

di sa̲d ma ò̲zonfsa̲lan i vånad

(vid badning)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1973-74

1973.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underkjol
s.

ǫ̀nǫrtfjǫ̀l, -ln

(men genuint ǫ̀gǫrtfjǫ̀l. fått belagt)

ja hade nàtasǽcken ùdanpǫ̀

ǫ̀nǫrtfjǫ̀len. Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underkjol

ǫ̀zǫrtfjǫ̀l, m. -a

di hade stikada ǫ̀zǫrtfjǫ̀la

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Underkläder

pl. Österlen

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1973-74

1973

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underklädern

pl. ö̀rnarklä̀der, -na

g. f. 1905.

En annan gång: ö̀rnarklä̀der, mera
genuint.

1955. 4155. Ystad, Hemestads kl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underlivet

Ömnlivlikelsd

helydelse!

E.O.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

underkir
s.

ögonlir, -ed

i bet. snörlir.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1975–76

1975-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undernedan

ars.

Ögonbrynen

undertill.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× underplockad

àʒorplo'kad, neutr. =

förstärkt underifrån; om vägg eller husgrund.

de hade nok trilad au si gälv, om de inte hade bled àʒorplokad.

K.O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undert

adj. & adv.

ǿzonst

di ǿzonste teéna di va friska,
men di e néint ópnýdna.

K.O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

understryka

ˋunderstryˊga , - stryˊgg . stryˊgad

ävˊ. stryˊga unˊder

i bet. stryka kalk underifrån
~~taket~~ i springorna mellan tak-
pannor.

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kadett'll
ov.

Österlen

Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undertill
adv.

ögon tå

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undra
v.

ändra -ar -a -ad

ja ändrar om vi hår nan
ligenas.

även ändras el. ändras.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pret. ändras

ändras

ändras, dep. = undra

d. ändras

d. ändrås

ändras tro om di blé

hela vikan?

ja ändras

Yst.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

undas II

ja ùndrás om de é dar
enné ?

sup. ja kan ùndras mèŋa gèŋa ---
ja kan ùndras ---

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung
a.

Obest. M.

Lär ua a ſilja ɲw mit a dit
man ni eäga!

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ung
adj.

ɔŋ pl. ɔ̀ŋa, best.f. ɔ̀ŋe

i ɔ̀ŋadá, i unga dagar

ɔ̀ŋefjámnor : unge kemner,
kemner d.y.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungdom

ɔydɔ́m, -an

di sa hɔ̀elɵ́sa gɔ̀ba, a di sa vìda gɔ̀ba, sa dan va en skrɛ́k for ɔydɔ́men a koma fram nar de va mórt.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unge
s.

ȯ̀ga, m. -a i bet. småbarn

han e so maga ȯ̀ga; udrígiska.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

unge

ȯ̀ȝa -an -a -ana

1. djus ungar. 2. förakll. eller
medlidsamt om barn.

(2.) di va glȧ̀a bȧ̀na di va éȧ̀n
ne ȯ̀ȝana

eller pl. ȯ̀ȳá -á̀na.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

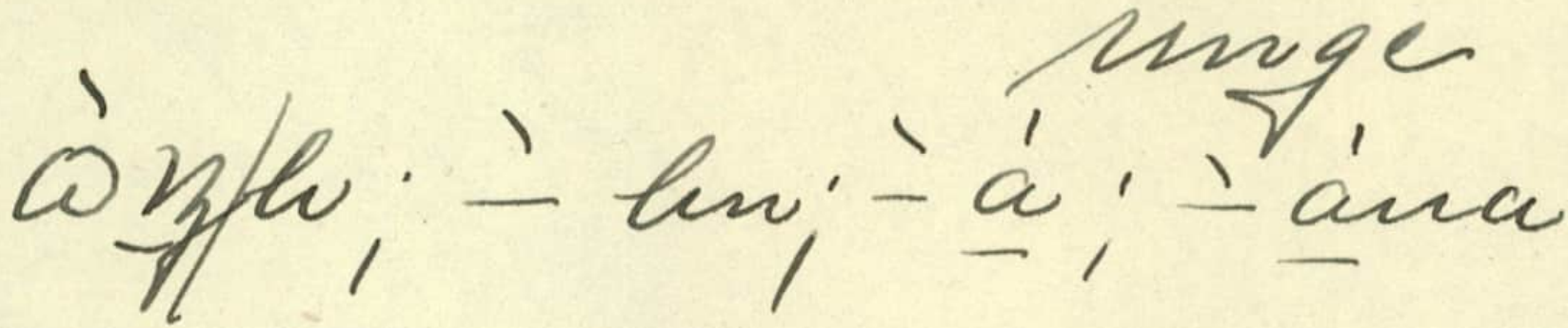

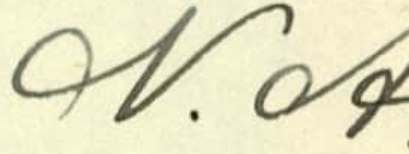

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungefär
ost.

ənjafɛ́n

dɛ e ənjafɛ́n som a eda kabʊ́s.

dɛn e ənjafɛ́n hálten.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ungkarl

ógkáŋ

do va jáŋ ógkáŋ

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uniform

onjafo'rm -an

han va kle'd i onjafo'rm —
han lå som han va le̲vanes
i he̲la onjafo'rmen.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upa

o/r

èna o/r dǽn.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upp

op

i fråga om sjöfart = västernut

västorpa de e óp, a östorpa

de e nér

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyrre

òre

kæn læyon òre

hýkt òre

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upe

ùpe

ùpe i stáin

hǽn ùpe po noiegàta.

hæn ùpe i ýstra fonstáin.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppe-ifrån

den har gått en å öpeifrå
lånad å strögad hån tvärt
ijénom.

I: vid klostret.

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

l. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Uppenbarelse

Öpenbå'relse

Johá'nes Öpenbå'relse.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ uppet
av.

oped, biform till op. upp.

åka oped i mitelan.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Uppfostran

opfóstran

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppfyllad

oʃfylad, reuth. =

uppfylld

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppföra

opföra, -förde, -fört

Betyder: dl gemma at bygga och sätta opp

pass. di opfördes samtidat.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppritad

óprítad, neutr. =

i bet. avbildad

de va óprítad i arbétad

(tidningen Arbetet)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppritad

óp.i.tad

avbildad. fotograferad

dæ'i sád já óp.i.tad

(om hel intagen i tidningen).

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upprutten

M. Örnäs

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upprullen

ópryden, pl. ópryda

neutr. -ad

--- inhu di e rént ópryda

rént ópryd ad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppsagd

ópsägd . pl.-a

(senare leden resp.)

di e på hålt om hålt ópsägda.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upskauad

ópskauad

pánan e ópskauad

(om värmepanna som sätts på högre temperatur)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppslagen

óppslàn, neutr. óppslàd

uppslagen, om föreläsning.

Ystad

di e forlàvada inn, om de ènte e óppslàd.

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppslagen

óp slaan

n. n. av sla óp

den staan paula óp slaana ---

óp slaan kraga ...

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppeliten

ópsléden l. ópsliden (!) neutr. -ed

sléken ópsliden, nœli tràpa.

även ópsleden, men gemeint

på hált ópsledet.

K.O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upptill
adv.

optɛ́

inòd, dänäst

dráwad optɛ́ = nästa fångst-
plats (för fisk)

hwísad optɛ́

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upptill
mep.

óʃta el. óʃtr

inrid, intill

-- ʃàrnkùsad óʃta ʃàstum "

--- óʃtr stùàn

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upptill

adv. o. prep.

opté el. óp té

inför, intill

óp té ftjemikàlian.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt

ópad = intill, invid

klós ópad vágen.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppråt

X 1

vråd

finns det en ord i bygdemålen som rimmar?

J. A.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x öppnat
öppnad

öpnad

öppnat

Lydelse Mormor L.

J. P.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

upåt
adv.

o/ad

å v. = västsvensk, om segling

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåtifrån

óp a d i fr á = nomifrån

l á g t óp a d i fr á

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppåt-omkring

a.s.

ópadomkring

mést där ópadomkring där

klòstorfjórkan ligor ...

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

uppäten

ópéden (perf. part - av eda óp)

den ène jòn it, a den ène jòn
it ànad, a dæfor blen ál mád
ópéden a àle tøson jùta.

4155. Ystad, Hemestads hd. 1. Ingers 67

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Urmakare

Urmågare, M.=

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

urmakare II

de e ənnödet a vaga på
urmägare, nar de bära e
frägan om sinsjnig.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1972–73

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ursprung

ursprång, -et

Rep-lån

klöstondåmen e ursprånged

hår

K.O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut

ud

ga úd om dóren O.H.

vi kan jo gót au a koma úd.

ska man ha úd en bíd - - -

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut:

ss. i interjektion eller i imperativform

äv. något som bör avlägsnas:

út me de hér i vánd!

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut:

di fjør dæ'ekt ud på gåtan

(Kapa)

åla e de úd a ig, úd a ig

(= fram och tillbaka.)

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

md

nd

N. ef.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ut:

di som kan gå wéd, så hår
di sin fréhéd.

man nèkted hwan sæj, for man
ska wéd (vid vintertid)

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

wedan = annat än

de e èn̈te wedan glas ält
i hôpa

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan
mgn.

dé kan man èda ùdan - smön

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1980

1980

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

udan

J. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan, konj.

han fek izen byga, udan di

va fiskana = om icke, annat än.

M. A.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

konj.

wedan (wedan) = annat än

di e ènte wedan te fortæd

BO

ja ved iza àndra wedan dæn

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd b.O.

I. Ingers 1960 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

prep. m.m.

ùdan, svagton. även ùden

i bet. "annat än":

di hade ènta ùdan smabåda.

ènta ùden hene på våtved.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan
adv. och prep.

ìedan

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan II.
konj.

de e ènte udan Jit.

de slår àlti fél, udan de
klèmtar i klòkan, nar dær e
nån som e dø kær i stån.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

konj.

ùdan , soagton. udan

= annat än, om icke

di' kan ènte mèsa, udan

om sòmartiden

näml. i' Petri kyrka.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan III

konj.

de va vel ènte udan praat.

ènte udan som vikàrie.

ja vil ènte hå udan kryddsil.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan

ùdan = annat än

inte udan smö lùga hús.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan IV

en tàga fik vi ènte sil,
uden vi skole iy te
bànnehólm.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan
konj.

ùdan = men

--- udan sa tø jä kø'l pø
rø'ren.

K. O.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utan:

dæn va ènte ùdan dånsan

d.: ingen annan förströelse än dansen.

hæn va ènte ùdan fiskane fik

fùda dom d.: inga andra än

fiskare etc.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
L. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför

utanför

J. P.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanför

wedanfór el. wedanfór +/

han blev nók dæn wedanfór.

+/ el. wèdan fór.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanom

ùdan ó/n

utanfö/r

ùdan ó/n hùsa

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954 Exc.ba.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanom
dv. & prep

ùdanom, utanför el. -på

du får ènte gå ùd ùdan-
om ìgjaren

a.

el. ùdan om

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanom

adv. och prep

ùdanóm el. ùdanóm

utanför

di fjùrans di fjùrde ùdanom

stáàn.

de va bàra hùr ùdanom stáàn.

ùdanom paikàna

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanom II

di jöre ùdanom gården

(=cacavement)

för i tiden la han böja

ùdanom lámmen.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanom III

dan e baslån ùdan óm
ósa.

de va ùdanóm lìleskóg.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanpå

ùdanpò

ja lade én vid hòsa

ùdanpò jípsen.

(om gipsat ben)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanpå
adv. + prep.

ùdanpå

ja hade nàtasäcken ùdanpå
àxelstjälen.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utanpå

ɯdanpɑ́ el. ɯdanpɔ́

el. ɯ̀dan pɔ́. el. ɯ̀danpɔ́

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utantill
adv.

ùdantè

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
utasad

útåsad, pl. -ade

utsåttad, utsåpad-

di va rént útåsade.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utbuktning

udbåktnig, pl. -or.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utbytt

p.p. vidbyt

Inf. troligen *byta vid.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x utböling

nedbø'liz, pl. -a, -ana

dida'ne nedbø'lizana

anv. om utländsk arbetskraft.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1972–73

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utböling

utböling pl. -a

främling, person fr. annan ort
med bibet. av dålig betydning.

jfr kalan dom för utböliga.

jfr Hellquist Etym. Ordb. II uppl.
1956 4155 Ystad, Klemetsdotterhuset

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utöd

ud̲ø, pl. -a

di e ud̲øa

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute
an.

ìde

den ìde

ìde i fjóked

han hade nók mosík èna íd
i ørchestrana.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute :

dæ̀r ùde i rævhùsan

ja hade mit jìfte hær ùde

ifra balkó̀ka.

dæ e lǽyor ùde

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute II

sín dæn ùda de e abakás

vi jik a vànà dæn ùda.

formen ùda åven hos bam

å engdom.

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute II

ska vi sida ude eller inga?

han jobar där ude.

om lördakvällen hade di dåns där ude (näml. Klinteholmen)

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ute

ùde

ùde på fría fältad

dæ ùde dær hördes han

så ligor dær én ùde på bóad.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utflöde

nedflöde, -ad

nyanser för vattendrag

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utkik
s.

nedfjik

utkikt, vakt

han holde nedfjik

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1975–76

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utkörning

utfärd, -en

utfart

di kan utfärd på de hålad.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utkörsel

vedfjörsel, -en

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlopp

udlöp, -ed

de gàmla udlöped (tiden å)

Nr 4135 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utländsk adj.

mdlänsk

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utläsning

e vi tvåŋna a tå imåd åle

vedleŋiza som kåmoa ?

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1974–75

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlåning

M.

hon hùsar nó̲k mà̲ga
me̲d le̲à̲ga .

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlänning
s.

ud'leˌniŋ -en -a -ana

deˌsa mäˌna udleˌniŋana har

komon hiˌd ---

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
Ingemar Ingers 1969-70

1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utlåning

udlæniz -en -a -ana.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utländsk

1951. 4155 Ystad. Hemestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utländ

útlœnd

nær já va útlœnd

(en snickare)

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utmynna

udmyˈnna -a. -ad

han udmyˈnna i ystorgˈn

om en numera igenlagd å.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utom

ùdom

han hade ét fíjaan ùdom

lótan.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utom

ùdom

hài = utan

de jik ùdom bàddaèktor.

M.A.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utpekad

ùtpèkad, pt. -ade

di stàkals forèlrana blev

ùtpèkade (fick mindre gott

rykte)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1972–73

1973.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsikes
adv.

mdrigas

va ska di mdrigas, nar de e so'
arglet, a flya a fara?

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1980

1980

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utländsk
a.

wdnígisk, m. -a

utländsk

han e so maza ùza i wdnígiska.

(ùza, subst. i pl.)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsatt

ú d s á t

d i t a va mest ú d s á t

(för vädret) M. L.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc. bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utseende

udseende, -ed

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsida
s.

best.f. ùdsian

/h ìgsian

ùdsian a ìgsian.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utsinad

vedsinad, neutr. =

om källa el. brunn

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utskänkning

med jäzkniz. -en.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utskyld

ödegyld

bortskyld etc.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utslått

udslåt, -ad. n.

utslag (på kroppen).

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utstickare

ùdstikare

hört i et.:

ùdstikare fra vårt hús

= utskjutande träbro över rännsten?

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utvändes
adv.

ud'vändes

utvändigt

de e ud'vändes ju, a de ska
va i'gvändes.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× utvändes II

de e lén ijvändes a tégal

udvändes.

Nr 4155. Ystad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utvändigt
dv.

/
udvändet

/
även udvändes

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

utåt

tvådad

Kan detta ord betyda den
tvåstämt?

F. N.

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vacker
a.

vá̲kor, n. vá̲kort

(Kap. Lin; det genuina är graa)

nä tyk̲or ja de e vá̲kort.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vacker
adj.

vákor, n. vákort

kyp-lår

vákort vår.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
s.

Ø, -en /pl. Øer, -na

not. fiskfångstredskap.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
s.

ø, -en

not, fiskfångstredskap

vi hade hèla øen föl au kåsa.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd
I. Ingers 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad

2

fiskredskap; drages mot
strömmen

'vad'!

EO

Nr 7520. Ystad, Herrestads hd
S. Benson 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ha vad mon

ha

vad?

E.O.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
pron.

va

va vá de ?

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vad
mon.

va

va fa'n va de, de hi:ta?

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vada

va böjning!

vå vid

vada ut

V. S.

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vadsill

Àasɛl

sill fångad i

vad

Nr 7520. Ystad, Herrestads hd
S. Benson 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagn

vagn. -en. vàgna. -ana

Kap.-form. (Landsk. vôjn)

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vagnmakare

vagnmågare, -an

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakare

vågarla, ~ — lu;

prinn med flagga

Nämnan def. behöves!

V. S.

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaken

vägen

ja la vägen

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna
v.

pret.

vå' va de hon så', nan
gly'tana vägna om nä'tan ?

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1975–76

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna
v.

vågna

även i bet. "väcka."

man ska ènta vågna en björn
som sóver.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1972–73

1973

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna

vågna -an -a -ad,

eller vågnå

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakna I

vàgnà

di va sa fonteytade a
svità nar di vàgnà .

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakta

v.

vùta -ar -a -ad

ji si mé:d på lå:ned a

vùta få:r a jé:s a svi:n ----

se även [x] vå:kta.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vakthus

vakthús, u.

hus som bebos av vakt el. väktare.

el. tullvakt. M. H.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaktmästare

vaktmästare, -en

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1975–76

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(variant av gammal namn)

× vala
v.

vàla, -ar, -a, -ad

strömme, välla, översvämma.

när àydàma kàmor ti vàlda

so vàlar de øvor bàde kàr a skràla

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

1979 Ingemar Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vala
v.

vàla -ar -a -ad

välla, övervämma, sqvala

di kǿ́n sa de rént vàla po
j.
jǿ́ran

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vall

val. -en

upphöjd jordremsa som utgör
vägång, stängsel el. skyddsvall etc.

-ar, -arna -arn -arna.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

wall-board

vålbåård, (genus?)

träfiberplatta.

Nytt ord

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

val-vis

i vàlavis

(om sill)

di sòlde sílan i vàlavis.

på dén tíden.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vampa
v.

vàmpa, -a, -ad

gå med svårighet i snö eller nedfallna löv etc.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1973-74

1973

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vana
s.

vàne

de bler en vàne for dom ósa.

dee presis som de va en vàne.

de bler en réli vàne.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

vänta, ~ tua, ~ or

N. S.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vand

vant

böjning!

V. O. S.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig, a.

vànli', pl. -ia

hær ùde hade vi vànlia bröna.

M. A.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanlig

vänli; —; vänligt;

F. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vant

vant; i lur;

f. ö.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vante

vànte pl. vànta.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vantrivas
v.

inf. vantrivs

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var.

~~Varje~~ pron.

var, —, — t

Längd!

En annan gång skrives var.

E. O.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var:

var och en

vår o én

N. A.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
s.

vår. -ad

(dynvar, kuddvar)

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
Ingemar Ingers 1969-70

1969

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
mon.

vär a én lade sina kàndor.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

pron.

vɑ̄r , neutr. vɑ̄rt

fikse: vɑ̄r, vɑ̄rt

dɑ̄r fɑr di vɑ̄ga på ɑ

vɑ̄ga på for vɑ̄rt ɑ̄un

ve vɑ̄r sjà óm

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var II
mon.

för hade vèr fiskare en
ig mand fjél. i fjöked.
vért kvárt

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van III

pron.

di' han vås tvåu soña te

vår stavbåd ska kalas.

di tjøv hæd ma miða te ra

vær då.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var IV

mon.

dæ va de bǽton vǽr a

én fɛk behýta sǽj.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd

l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van
adv.

vān (syare för hān)

di kan sida a täzka vān som
hälst i en kväg (krok, vrå; närml. i
st. f. att gå på meditationsrum). Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vår
adr.

Vår, yngre för här

Vår e åla dí hane?

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I Ingers

1980

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var
ast.

hɑn han fɑ́r -ed ifɑ,
de vɛ́d jɑ ènte.

Ystad E.O.

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van
mon.

nägana kan vän sit

två år i nå hade vi jäs;

tre vänt år hade vi.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var. pron.

var och en :

vär a én

vär a én bygda som han vile

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var, pron.:

var och en:

vär a én

så fick vär a én sín bít.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vår
prov.

hälften a vårt
hälften av vart-
dera K

Repr. på . fonn;
/o vår — vårt .

Nr 7520. Ystad, Herrestads hd
S. Benson 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var

nV.

hɑr , yrgu vɑr d. vær (!)

hɑ́r hɑr i dɑ́ sɑ́t dom ?

vɛ́r hɔ̀rde vi hɑn ?

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Var

adv.

Var

(Repr. här med a för a)

Vår dó ?

Mera genuint: kar

Fr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var II

kv.

Ja kan inte räktat

förklara var de ligor häna.

vän som hälst

M.H.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

van III
adv.

man vista ànta vår man
skala jona ár -en
(var, yngre för har) -

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
är

skall stå
under vara

l

övriga böjn. formen av detta
ofta hörda verb?

J. P.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara, v.

vå:ra

dæ:r kan vå:ra nö:r hæ:r

E. O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
1. Ingers 1960 Exc.bo.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara, v.

pres. konj. vår̲a i förb.

tå̀k vår̲a

de va tå̀k vår̲a vi fe̲k sälja

va vi fe̲k. 6.0.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
E. Ingers 1960 Exc.bc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara, v.

vå̄ra, pret. -a

räcka, vara varaktig

di vå̄ra mȳad lǣzor an

gå̄mikklǣna nú̄. M. H.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

vàra -ar -a -ad

duo, räcka

de vàra änta lèye ina déi

den mote vàra so lèye ja léver

dén bàden.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

vå̀ra el. vå̀rå̃

(= lat. duo), pågå, räcka

vå̀ra i e̊vihé̊d.

de vå̀rå̃ dö́bult så lå̀ga.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

Inf. va el. vàːa el. vàːå

pres. e eller eːi (kevhuse)

pret. va (vǎcl. form) eller vaː
(östlig form) sup. vad

de vå i fjåːr ; vå daː deː?

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara

v.

Inf. vàra el. vå

pres. sing. e

pret. " va

han e gå' sil, vràgsil; ja

hólon på tórjad, om de ska

vå' nan. Tillägg 1952.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

hon de vå a äta vå ---

I: hur det än förhåller sig

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara:

de skǫ̀le so vàɾå̀.

de vå' som de skǫ̀le sa vàɾå̀

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara II

konj. vàra i förb. tàk

vàra : „tack vare"

eller tàk vàra

de ska vàra raa di e dòya

de rigor. b.O.

de ska vàra sò - nàntig.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara III
v.

de får man vara nöjd för

de ska våra anor den
mörke tiden

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

obs. upprepning av föreg. typ:

de e rǫ̀let, é de.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1973-74

1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bara
v.

bâra, pres. -ar

piga, räcka (lat. duco)

de e nâtig som bâran te
midnât.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1975–76

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Dana
V.

mes.

i föreb. é de so, i funktionen
av konj. (om, ifall)
é de so de blev lita tåsed a gåled

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bara
v.

obs. uppteckning:

de e kölet, e de.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd
Ingemar Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara
v.

va é dæn ? = vad står på ?

va é dæn men i grìnan,
æra jæ̀vla ?

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara med

vara mé

deltaga, närvara

om di ska få lóv a vara mé --

mycket riktat så fek ja vara mé.

V. L.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vara med

vara mé el. va mé.

deltaga, närvara vid

pret.:

en va mé på åla spetåkel

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varannan

neutr. vartåned = varandra

di sidon óm vartåned

(i kyrkan)

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varanan

varànan

varànan nát .

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vardag
s.

vä'rda, -an

dan, som gå'r om vä'rdan
grä'n. får gå om sö'ndan som
han kä'n. Talesätt.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1975–76

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varenda

pron.

varènda, neutr. vartènda

té a sa fitemåd de va

van kvélsmåd varènda èvelé

kvél

vartènda éyn

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varenda

varinda

om änte fjönkan va fål

varinda sönda

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vacenda II

ja mote bòna te

vantinda spig.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaefór

váfor

váfor ska du sida dær præsis?

Do ung ungdom

váfor ska di va Lojfænia?

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varför

vafor

ja vet precis vafor han e
här i stan

4155 Ystad. Hemestads kl. 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanken
konj.

vàrkan

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× varkens
korj.

vǽrkens

vǽrkens skúdor elor
azbǽuda

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm. a.

komp.

vänad va mjad värmare på

dén tiden.

M. H.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
l. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barn II.

superl.

de va de vårmaste skotý man
kwne hå. M. H.

om tåtofflor.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm

varm ; — ; — t

Vol

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm

vœrm (!), vœrmt

el. varm, -t

vœrmt vån

ja vœgar inte båda, om de e
åki så vœrmt

here vœrmt a gåsalad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varm:

reuta. vǽrmt

e de for vǽrmt, so kan

man kyba éz i skògan

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

barn:

ja badar spit på a

legor bärma omslag på.

V.L.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varmt

varmt

F. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varmbadhus

varmbadhus, -et

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa
v.

hörpa, -ade, -a, -ad

om moment i garnberedning före väfning.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1975–76

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaes

distributiot adv.

vaes, vardera

ni faa haa en vaes en fitamaad!

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vall
adv.

vɑ̲ls = valden

Ystad

vi hade vɑ̲ls en ɑ̀la

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vars

vɛ̄rs

distributivt adverb.

di hade vɛ́rs ɛt rɔ́m

bårka vɛ́rs en sɨ̀a

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vars

vars

distributivt adv.

vårs én

men gemeint: vårs én.

1948 Ystad. Hemestads bd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vars II

dist. adv.

de va ogon kuíged, vi

fyýpte vǫ́s ít las tóa.

vi ad vǫ́s en fíva týnt beǫ́y om

mídorna

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd

l. Ingers. 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanskö
v.

vanskö

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var så god

vá̲se gå̲

já̲ vá̲se gå̲.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

var så god

vársego

k

Nr 7520. Ystad, Herrestads hd
S. Benson 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaulv

vaŋwél -en el. voŋwél

di sa áltid, ad han va vaŋwél;

de va vel ènta wedan prat.

skoinágaren han va óse vaŋwél.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaulv

vaúl m. -a

alt möjelat; vaúla a

spöga.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vaav. s.

vaav, -ad

skepsvaav

lé́t né́n va vá́ved.

M. A.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc.bd.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varv
s.

varv. -ed

skeppsvarv. finare uttal;

mera genuint: varv.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

varv
s.

varv, -ad

skeppsvarv

dom e värvad inne.

---inte uden hemm på värvad

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

baskboard

väska bön, -ad

väggfast bord vari köksvasken är infattad.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

ja ska skaffa lita mén vän

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

i utte.

nä får han vån på sin kvån

(om mesthåll. varav man blir själv.

såken)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

batten

dó hade di änta vän i
byghüsed, man skola gå a
bära fyljavän, en spän annor vår
äm.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

ja kàmpa två spana vån

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten
i -

tå aw de vàrma vånad !

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten S.

våned fålon = vattenstånd

blei läge

Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van; — ed;

v. af.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

van. 'ad

nan vá'ned e hy'kt

de jo'r ènte kan kå'lt vá'ned é.

tý'ma vá'ned

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten

hos mera ssp- påverkade:

vá̲ten, b.f. vá̲tned (!)

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten:

när de får legad i vån
lide gråna, så blir de
fortvåzt.
de vånad går i en kloåk.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten II

så blev vånad stånes hån

K. O.

de sùna vánad

dó ble han knáft ván i gón.

kált ván

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten:

gå ɛ̱to ɔ vá̱n = gå och hämta vatten.

hon spæ̀da dom me lɛ̱ta vá̱n.

I: gyan

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten:

ne dine vizen sa blen de
kalt van i jön

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
Jo Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattendruckenvandrósotan

betydelse: vattensjuk, vattenfyllt, fuktig.

V. S.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenkaramell
s.

M. vånkaramèlor

långa marknadskarameller. lagade inest
på socker och vatten.

di hade vånkaramèlor; dom va
vida å dom va jùsanòa. Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1971–72

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vattenråtta

vanryta pl. -or

di tröde de va vanrytor som
tø dø' på älgana

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vatten
v.

perf. part.

två a di vånade

(om blommor, som fått tillräckligt med regn)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vallna

vå̀na -an -a -ad

ellen vå̀ná ett.

dǽn vå̀na di å̀la kǽjan.

vi jik a vå̀ná dan ude.

perf. part. -ad, neutr. = , pl. -ade

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* vattnare

vå̀nare, vå̀ta.

Stekaria mehi, vå̀tarv.

vå̀nare kå̀lar di' dom.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veck
adv.

vak

borta

åle di små kåmarebåana di
e vak.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1973-74

1973

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veck. adv.

di vel ànta ta vék -ad

i: anskaffa.

M. A.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veck, adv.

ált sónt e mést vék nú.

BO

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1960 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vek

adv.

vɛk

undan, borta, bort

de e vɛ́k ma só̱nt

de e sɛ́nt vɛ́k ma dɛ́.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veck II

de e gåd vék

nær di gàmle dør vék ---

de va mènergen di skòla

tåt vék ---

bàra vék me dé!

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veck:

di e ósa gat vék hér

på dèna plásen

men fiskort

Kronoholm

èla hade várt hús vat vék.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veck
adv.

di'tahéra mäja pät'ad
har komad vék
(häml. om spöken. mara och
varulvar etc.)

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veck
adv.

di'sehæ'n vestraſæ'norna i
'ysta dæ'n væ'k.

ja tykte pa stèlnizan, nar
mæ'n han va væ'k --- (van dö'd)
(d: min kusin)

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka
v.

vika, pass. vikas

lägga i veck (om tvätt) Kap.-Lin

de ska strykas o vikas

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I.Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka

vikta; 1 år

plus.

E.O.

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka
's.

vɪkɑ̀, -ɑ̀n d. vɪka

kyrk-pɑ̀v. form (landsb. ùga)

et pɑ́r dɑ́ i vɪkɑ́n

de ɛ́dor ànte jɑ́ pɔ en vɪka.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veçka

man fik eda sil fem då i
vikàn

Rosersen

i föra vikàn

två gàjon i vikan.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vecka:

gan du én gång i vikan
vid po fjöregåren, so fan de
vèka.

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veckopeng

vikapäj pl. -a

veckolön

de jör ja änte, folk kan stöa vikapäja.

I: det betyder ingenting

Nr 4155. Ystad, Ler. Est. nd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veckopredikan

vikepredika

passionsgudstjänst

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veckovis

i vikevis

i veckotal.

i blån sa e dan nännåad i vikevis.

1958 4155 Ystad, Hemestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× veck-tagen

vɛ́ktɑ̀n, pl.-a

bortagen.

sɛn dɛ́ ble vɛ́ktɑ̀na, sɑ

plɑntɛ́na dɛ́. V.L.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ved

s.

vē, - an

låneord från ags. d. nordligare dial.

dær va lūdor fǭla ma vē

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vedernamn

vèdornáinn

ǒknamn

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veke
s.

vège, pl. vègå

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem
pron.

vem el. vim

vim' é de, som har tåt åpled?

ja ska säj vim de é.

vim vå' de!

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vem II

vim véd han gàmal dèn é?

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verk

vark, -et

mekanism, maskineri

el. vaark

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verk

verk, ¼ ad

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verka

vèrka -ar -a -ad

förefalla, synas

han vèrkar so bé dær

fråme

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vanka
II.

vànka -a -ad

vànka hàsta: bearbeta
hästhovar före isläggandet av hästhovar; smidesstam.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkligen
adv.

vårkelien

så kåm vårkelien patrånen

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verklighet:

i verkligheten

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkstad

vár-stá. -n

(t. ex. en snickare verkstad)

eller várk-stá

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

J. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkstad

vǽrkstǫ, -an. sl. vǽrksta

en hantverkares verkstad

man fik liga på vǽrkstǫn

(om lärlingar förr)

sl. vǽrstå

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

verkstol

vá́rkstȯ̲l, -en

ett i'ventarium i' smedja.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta
v.

mes.

ält de jä vèd

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta
v.

pres.

di hàmran a spiigan a gwd vid
vå di hiton på

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I.Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beta
u

pres.

kan han tå -ed ifrå. de
véd ja ènte.

Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vèdä

N. A.

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

ve
i förbe. ja vé inte
jag vet inte

Ha inga andra former av dessa ofta
förekommande V. G. vet observerat?

J 1767:1 Ystad, Herrestads hd
Johannes Edén 1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

beta, v.

mes. jà vé ànta

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

vèda pres. ved, viste, vist
eller vìda pres. vrd, " "
pres. ve fe ja, jag:

já, de vé ja ènte
de hade ja àlri vist
han véd de nók.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta:

ja vid änte van di hade tyad

K. O.

de e änte got a vida.

K.O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta II

du ska vèda, dæn va én
som hólt ált i hòpa.

Ja véd änta, hon han sen méd
de vista di änta nèda på.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta II

pres. ved blei vet ffa ord som
böjas med -d:

vét du vá ?

men: ja véd ènte va di hi̇ton.

ja kan ènte vést ed foran nú.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

Rspr:s pres. form vet användes

i kraftord och svordomar:

de vet i Jötrzan

de vet i jækelen

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta:

vétte = vet du?

vétte va de é?

yst.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta:

ält va jä vé E.O.

en vé ènta va de

kómon ifra

du vé val for jävelen

hon du ska hä de.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta:

mes. ve framför ord ja.

j'ag.

va han lèvde på, de vé-ja

ènte.

M.H.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta:

de vé ja va dén hìte

han de ska blé, de e ènte gót
a vèda.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

veta

ja vet jeesis vafor hane

hœ̈a i stän

4155 Ystad. Hemmets ab :t. 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebröd

1.

vitabrö. n. (delvis regn.)

nu har ja bagat gott vitabrö.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebulle

vitabóla, pl. -a

(delvis regn.)

två öra för en vanlig vitabóla

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetebulle

vìtebǎ̀le -an -a -ana

Rep.-pl.-form.

4155 Ystad. Hemstads Bkt. 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vetemjöl

vi̇̀de mjö̲l, -ad

Senare leden regn. formad

(jfr vi̇̀dem é̲l, belagt i Hedeskoga)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi
mon-

vi sôla - vos

M.A.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
l. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi

vi, obj. vos

åla vi e kåna

vi fjènta vos en tolgilig om ånstonna.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi II

han fɛ́k au vó's - ..

vi kan gɑ ig ɑ sɑ̀ta - vo's

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* via
v.

vìa -aa -a -ad

skrika gällt.

di vìa a di skreg te klokan it;
de va som di holde væsan.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1974–75

1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vichy vatten

vi'ʃivá:n , -ad.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vid
adj.

vi

doien stai pa vi gövl.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1975–76

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vid

mep.

vb

±

J. P.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vid

adv. och prep.

vå , vagton. va

iza vé

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidare

vidare

F. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidlyftig
a.

vidlyfti, pl. -ia, neutr.

vidlyftad. Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vidlyftig

valýfti, neutr. -at d. -ad

komp. -are

på dí tìdorna va fìskad ante
så valýftad.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vik
s.

vij, -en

äv. ss. namn på en fiskeplats vid Sandskogen

/Ja och skaavíjen, genuin uttalsform för fiskläget Skaavíken i Snårestad, Gynnarps hd, äv. belagd i Ystad (tillägg 1956).

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildand

pl. vilénor, -na

vilénorna --- di blei

liasom hjänada aw äljän

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd

I. Ingers. 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilken

vɨ́kan, n. vɨ́ked

vɨ́ked kòndɛzan ---

de banɔ̀n sæj ɲa, vɨ́kan væj
man kɔ̀mɔn ɔ́mijan.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vildkanin

pl. vilkaninor

vilkaninor di va mera
ramara i tjyttad, an
tamkaninor.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilja
v.

pres. vr̲l, pret. vi̲l̲a sup.
vr̲l̲ad

de vr̲l di' ènte

så hade ènte vi̲l̲ad ji̲t-nantsj.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilja
v.

de skola jä inte vila
for ält smör i smälan
(talesätt)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi gå v.

Kànsigana di kan vrlad
kát sanskógen.

sílen kan äta vad vän a
vilad kát i án.

E. O.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi gå
v.

dæ e mèga som kan
vrlad fjyt den.

M. H.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilken

vi'ken, neutr. vi'ked

Ja fr'ga'r inte e'tor vi'ked

I: bryr mig inte om vilket.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilken:

Ja vet inte vilket år
kalkéns kom lid.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilken:

hæn kan vi'kan bæd som
hélst fjøra ig ti dom.

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vilket

vikeld

mask., fem. och pluralis b.

N. A.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

villa
s.

vila, -an, -or. -orna
eller vila

rät nära för kalpäsens
vila

den första vilan

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

villkor
s.

vilkår, n., pl. =

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vi'lt
adv.

vilt

vå'for skie'g di· sa vi'lt?

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vind

vin, -en, -a, -ana

eller -á -ána

(utrymme under taket)

på vinana

Rep.- Lån; Ml gemina än loft.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vind
s.

vɛŋ, -en. -à. -àna

finare vɛn.

ventus, fem. (!)

nordöst vɛŋ; östli vɛŋ

di två sórts vɛŋana

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vind II
s.

vinen la på.

ma dina vinen så blev de
kalt vån i fjön 6.0.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vind II

... nan de nú e sýnan vin

va dén vínan svälpon. de

íj va stránan

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vind
s.

ja vé̲d ènta va di· sæ̲jo
om væ̲n a vi̲g

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1980

1980

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vid
s.

i fråb. väl a väg

Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinkel
s.

vingé, d. vigge d. vigge.-n.

två bräder som kanta ett gavel-
röste och mötas i takvinkeln.
den som jik rätt i vänad, kala
di for vingé. K.O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vinna
V.

met.

ja ta tie lotor, men ja
vänt ingentig.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinna

pret. vant.

dän vänt ja fyé käfabönka.

Hen genuint vänt renan beligt.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinter

vinton, -an. pl. vintra

di kan áltid fyr om vintonen,
nan di e ùde. M. A.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinter

vintor; -- -lu;

plur: vintrå; -- åna

F. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinter
s.

vintor, -an, vintrå, -åna

han va sa fått, sa fått om vintråna.

(av sjöfåglar)

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinter II

den va mâd hèla vintonen
av en geis.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vintedag

vìntonda, -n. pl.=, -na

fö́r sa hade ja lid ja sad

a gyte om vìntondàna.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vinthund

vínthön , pl.-a.

(minderåriga)

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vipa
s.

vi̲va, m. -or

1. fågelnamn.

2. i bet. hälsningsord, mässias el. framfusig ung flicka.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ vira
v.

vira -ar -a -ad

skaka, ruska

han vira på hoaded

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vis
s.

ska dìta hæya i' po
dìta vi'sed ---

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vìsa
v.

vìsa, vìsta, vist.

Nr 4155 Ystad, Herrest, hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† visare

vi̲sare, -n, pl. =, -arna

grobbknopp å potatis.

1943. 1767 Ystad, Hemestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

viska
s.

viga -an

so vi di dan i en räkti
viga

jo bossviska ...

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vi'spring

vìsping pl. -a, geting

dœr sidon en vìsping dœr `opa

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vissen a.

vi̲sen, n. vi̲sad

ja kan plo̲kad o̲nan de som
va vi̲sad.

4155. Ystad. Hemmestads hd. J.J.
1967

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visserligen
uv.

visorlian

ellen (emfatiskt) visor lian

de jo:a de visor lian.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visla

visla; = ar;

böjning

F. e.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

visst
a N.

vist

han e vist fyt dan ège,
tròr ja.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vit
a.

vid

ja hade én vid hösa
sedanpo jipsan. (om gipsat
ben).

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vit
a.

vid

å, du har en vid fläk!

(Därmed lurade barnen varandra på den
s.k. vide tjästa)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vit

vid plur vidå

E.O.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nt
adj.

vid pl. vidå

n. de vida húsed

di va vidå

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vit 4

di sø hǫelǫ̀sa gǫ̀ba a
vìda gǫ̀ba.

(såsom spökgestalten).

(kvutr.) de vìda blen sídanes pǫ
síged.

1956-61. 4155. Ystad, Hemestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vits

vits, pl. vitsor

skämthistoria, anekdot

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vitta
v.

vi̲t̲a̲ el. vi̲t̲a . -a. -ad

vi'tkalka, vi'tmena.

pres.: so vi̲t̲an di ru̲̲dorna

(ru̲̲dorna = fack i' kosvi'kesvägg)

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vite tisdag

vide tista

tisdagen i påskveckan. Denna dag

lurade barnen varandra med tilltalet:

"Ä, du har en vid fläk".

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976-77

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vit-tisdag

vid tista el. videtista

tisdagen i påskveckan

Ystad

videtista do skola vi ha stenkågor.

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1975–76

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vit- tisdag

vid tista

tisdagen i påskveckan

4155. Ystad, Kaseetads hd. 1. Inger
1968.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vove

vàùe

utt. för hund.

en hvén vàùe

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrak

vrag ; -- hd; Rätt vokal?

Har detta ord någon speciell betydelse?

J. A.

Läs: vrag

= vrakfiske

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrak
s.

vrag. -ad

et vrág

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vraka

vràga

Rätt vokal!
betydelse!

Läs: vràga

J. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vraka
v.

vrå̀ga -an -a -ad

fisketerm: ligga och driva med
båtarna efter nåten.
dæ̀n kan i' ènte liga å vrå̀ga.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vraka
vb

de vrägga
de fiskade sill K

gm att ligga och driva med båtarna
efter råten. (1-s).

Nr 7520. Ystad, Herrestads hd
S. Benson 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrakbåt

vragbåd, -en, -a, -ana

en slags fiskebåt.

ja tykon lia vél ad ja vil

helon ha vragbåd en

trèlåre. Kronholmen

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrakbåt II

i min båndöm so la han
en fönti styka vragbåda.

Kvhusen

Nr 4155 Ystad, Herrestads **hd**

I. Ingers **1952.**

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrakfiske

vrågfiske ; — — ld ;

betydelse!

J. N.

vrågfiske

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd.

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vraksill

vrågsil, -en

sill som fångas genom att "vraka"

eller vrågsil

här e gå sil, vrågsil; ja hörn på tönjad, om de ska vå nån.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd Yst.

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vrasa
v.

vrâsa -a -ad = slösa, förslösa

pass. -as, pret. =

den vrâsas mer bort
pret.

di vrâsar nér = trampa vårdslöst ner.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× vraug
a.

vrâsi

slösaktig, slarvig, värdelös

(den genuina formen torde vara × vrâsad,
belagd bl.a. i Ljunits hd)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vida
v.

ja ska vila nesan om po dej!

(hotelse till odygdiga barn)

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1980

1980.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
vrida
s.

vrida . -an

vägkrök. vägnet

1960 4155 Ystad. Hemortsål.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Urida

Urida

Bjuring!

F. V.

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vida
v.

vria, vre

dan vré presis, nar han
nå dár hén.

vmen å.

K.O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vida
v.

so vie' di den i en
rèkti viga

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vridmaskin

s.

vrimaʃin, -en

(hjälpmedel vid tvätt)

so stɔ̃ hɑ́n ɑ drɔ̃ vrimaʃinen

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1973-74

1973.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vråka
v.

vråka

pr. part. koma vråkanes, komma vråkande, betá sig mákigt; kóra i ett flott fordon.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg
s.

väg, -an

vän lända kom di me en
väg a väjde vos

(nämd. på Lassettet)

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våga
v.

vàga -ar -a -ad

kai = bekosta, släppa till, bestå

han vàga männiv màna pèna

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våga

v.

sup.

di kan ènte vågad a jit sej

úd.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våga
v.

dan e två sòrtons mâd kon
èrta vagan a èda

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väga på'

väga på' = bekosta, bestå

de e onödet a väga på'
sin ägara, när de båra e
frågan om smörjning. Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1972–73

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väga på

vaga pó -ar -a -ad

bekosta, kosta på

dær far di' vaga pó a vaga pó

far vært aun

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våga på

vaga på' -a -ad

kosta på, bekosta, bestå.

de va vel ingen ting a
våga sa mycket på'.

om en gammal byggnad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våning

våning

(våningshöjd)

på andra våning.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vår
s.

vå̲u̲n. -an d. vå̲r. -a
-a̲na

1/ vårbruk. vårarbete

de vǻ jo sé́n vå̲u̲n. k.O

2/ våren ss. årstid

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vår

var; 1 lun

betyder åker vacen ss. Lustad eller
såsom i flera sk. dial. vårbruket L.
J. A.

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vår II

nar di jik a dr̥Q láks
om vàrána ---

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vår

fór i vänden, när ja va óg,
så va dan byxor som dug láks
om vänäna

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
1. [illegible] 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vår
pron.

var, vart, pl. våra
a

vara hära, vara Heme.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Väl hemma

vara hälsa han önskar å

stälon för oss

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd
Ingemar Ingers

1982.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våra
v.

vå·ra -a -ad. el. vå·ra~ etj.

utföra våraarbete, vårbruk.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårväder

vårväder; ˋ ˊ – ed

J. N.

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vät
adj.

neutr. de våda

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våt
adj.

vɑ̄d pl. vɑ̄dɑ̀

di ble so fɑ̄rt vɑ̄dɑ̀

dæ e rɛ́nt vɑ̄d, jæ.

dɛ́n e vɑ́d forɯ́d.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våcka
v.

vèka, -or. vèkte, vekt

de e sýg a vèka han.

ni kan vèka di dýa me
eat skrát.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väckare
s.

vàkàre , -n

väckareklocka

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder

sont dinad a fäkted a
réled réa !

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder:

di som spår väder i tevé ---

(om vädersleksprognosen)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1979.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väden
s.

båtar väv

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

1968

I Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder
s.

di sjöda de skola ble döland
väe

Ystad

man måe äta bröa i deta väned

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väden

1

ja vé̲d ènta va di sæjo
om vé̲n a vi̲g

// Rapp. form i st. f. sjön

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1980

1980

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder

väer; — lud;

F. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väden

tågana i vänd

i: rätt syn. E. O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1960 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väden:

va de säjnad a måled väa

L.O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
l. Ingers 1960 Exc.ba.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våden

vǣr. ¹ad

Ja tirt do vá de rt
hémst vǣr
mjet dǫ̀ud vǣ́r Kevhaen
vá́kort vǣr

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våden II

i vǽred = rakt upp.

di satan pigana i vǽred

den som jik rǽt i vǽred ---

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder:

de ble ordnad vår en vinter

ska de nu ble bättre vår?

man blev döli i dröta vårad

1953-. 4155. Ystad. Kemectads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våden IV.

ja han mågan myad tåpt
for vån a sónt.

ska dita vånad stå lèga!

Nr 4175. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1/ .

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väder VI

hæ e fæ̀m bæ̀dæ̀, men dèta
væ̀ed fæ̀r di ìgæntìg.

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Väderstreck

vǽdonstrǽk, n., pl. =

(Rep.-lån)

di tǽda i ǽla vǽdonstrǽk

M. A.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954 Exc. bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädenstreck

vädonstrick, -ad

Rep-lån.

do sate di ud alti en lø
flåga i de vädonstrikad som
i'len vå. rämd. i Maria-
kyrkan.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädra

v.

vära

kåjen skola våra dom

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1972–73

1973

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg
s.

Ja han sidad a nåt ifra
baarneholm häa hid, hela vejan

Ystad E.O.

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

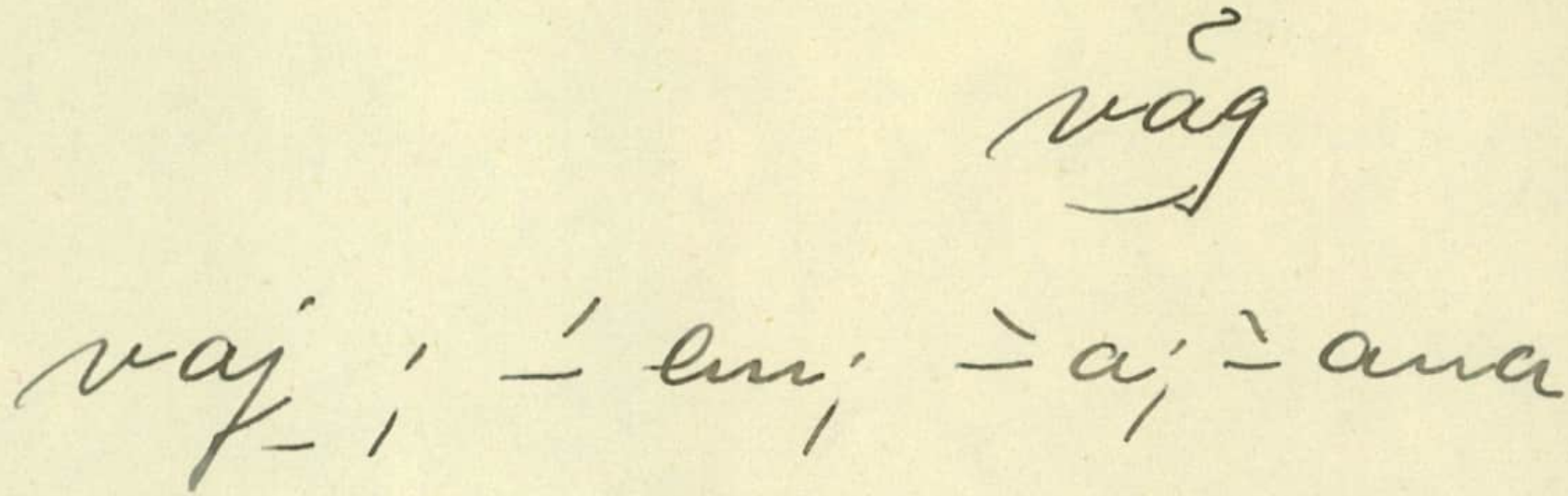

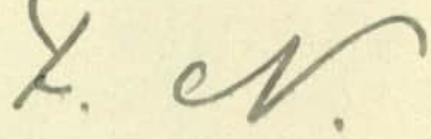

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väj

væj, 'an, ˋå, ˋåna

eller vaj etc.

vå' e dan dó i væjan ?

= vad står på ?

de stùpa dèn vèjan på dom.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väj II

den va väj vår som
hälst a gå'n hål'on om
bål'on .

V. L.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg 4

den väjen e kòmed sènare.

vi sá en mán kom flyènes

på väjen.

já ved ènte va dare i väjen.

M. A.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg III

di ska lega en väj dær

6.0.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väg:

al väj = överallt, allestädes

ifra nybna a al väj.

Nr 4175. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väga

vàja ; ˋ– or ; ˋ– dw ; ˋ– t

↓

Rätt accent!

6. O.

1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väga
v.

vèja, vejde, vajt.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väga

v.

vèja, -or, vèjde, vejt

di har vejt ǿvor ét fjíla.

(om en fisksort)

eller vèja, övriga former som ovan

Nr 4155 Ystad, Herrest hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väga II

v.

på den tiden hade di

bröd di kalla pöjabröd; de

vejde it hélt pój.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väga III

vår lärda kom di me en
väg a väjde vos

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vägg

veg, -en. vegå, -åna

it hål i vägen

fo fjåka vega

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x vägslo

vejslǿ, -en

vägbana, mera tillfällig, upp. kört el. - trampad.

den jik en vejslǿ.

V. L.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× väkta
v.

vèkta = vakta

Kanske bildat till väktare

den genuina formen är vèkta.

när ja ble leta stoa'n, så skole

ja vekta jé's. V.L.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Väktare

vàktåre -en

ståns vàktåre

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väldigt

adv.

väldet

di säljer väldet bilet

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1977-78

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vädigt
ar.

vädet

der spöga de vädet.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välta
v.

vèlta, vèlte, valt.

de holt på a vèlta hûsad.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

välta

välta

böjning 2.

F. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väinjelig

a.

vämorli

en vämorli kån.

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vända

vèna, vènda, vent,

vend, pl. -a

vènda skó = vändcydda

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vändes
v.

vara i bet. vistas, ha umgänge
med, ha kontakt

han vändes ti dagahém farmar.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vändas

inf. vänns, pres. vänns

vistas, fördas, umgås.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänina

vanìnä, f.

en vanìnä ta mäj

(Nyare ord; enl. äldre språkbruk användes
gaven om både m. och f.)

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
1969 Ingemar Ingers 1969-70

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänster

vénstor

te vénstor

på vénstor hán

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänstre

vènstre, f. och n. venstra

Jär han som jävla vänk om

nätorna i den vènstre åkselen

Ystad.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänta

vènta

imper. vènta!

vènta lit!

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänd
adj.

vår

den ène skòspan e den ànra

vår (talesätt)

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1980

1980

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vård.

vår

våra vår

vara vård

J. P.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänd
dj.

vèr pl. vèra

di e vèra èjan tèj

silen kan ènte vad vèr a
vilad hát i ár.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vände
s.

vænde

i'utt. ji vænde på = giva akt på, observera.
de har ja jit vænde på om julåna

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

? vände
s.

vànde, -ed

el. vænde

dó gå man ènte vænde på -ed

i: gav akt på.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vändefull

Vändefål

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väja
v.

sup.

nä han ja vant nom åw ina
a èda (citerat efter äldre generation)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I.Ingers 1979–80

1980

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänk

vänk, -en

ja han som jävla vänk om
nätorna i den vänstra åkseln

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vänka
v.

vänka d. vänka

Kännes vänk.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Vård, s.

Så som allt i världen

E. O. 1960

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1960 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vald

b.f. vänden

gen. vänsens

al vänsens brända sega

I: finns i museet

fon-i-vänden

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vålld

b.-f. vårdan cf. vǽrdan

den båda fór i vårdan ---

vårdens ène

även vǽrdan, gen. vǽrdens

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårld: II

de har vad it fjár en

gáz i vánden.

fóá -i- vǽnden

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Våled III

--- for igen del i vården ---

den hölt jo åle vänsens ---.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Värme
s.

Värme, -en

Äga hus i dina värmen!

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

1975 Ingemar Ingers 1975–76

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårme

vàrma -an

de blea mé:n vàrma. fo:n

mý:gan svå:mo:n.

de e sø:lat hæ:n blea lí:ta vàrma.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vàne

vá̲ne, vánst el. vænst

el. vá̲ne

de vánsta

de vánsta e di mæ̀ga bénen

(i en fiskeort)

de va de vánsta

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x/ vänt vänne

vänt

i förb.: intet ca vänt
inte så mycket

F. V.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

väsen
s.

vä́sen, n.

i bet. ovädren, bullen, olyst

de vi̇̀a a di skṳ́g ta klokan i̇̀t;

de va som di holde vä́sen.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1974–75

1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västan

adj- o. adv.

västan

de va västan vi

M. A.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vårtan

vårtán

Något ex. där mot förekommer!

F. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Väster

Vist

N. S.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västerpå

adv.

västerpå

västerut, mot väster (va. vestpå)

Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ västerpå

västerpå

västerut ; äv. = i västra delen av staden.

dær hæna västerpå

skæla vi gå västerpå ---

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västerpå

västerpå

västernut

västerpå de e öp a österpå
de e nér (på tal om segling).

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× västerpå
ar.

västorpå

vi va öpa västorpå va
klinthólmen.

Nr 4155. Ystad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Västkust

best. f. västkusten

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västlig adj.

neutr. västlat

Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västlig

västli

de va lrta västli. Loft (vind).

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

västra

västra, f. och n. västra

västra kaj = den västra hamnkajen.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

vānad

vȯ̀vnad, pl. -ər.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

våka

vàksa, vaksta. vakst

Rop-form

nàn en ànan vaksta ól —

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× väkning

väksning, -en

ett färgämne hos skomakare.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ylten
adj.

ylan

ylle-. av ylle.

en ylan galet om julan
(tjock pigan).

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ygla
v.

ỳgla , -a , -ad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ynka
adj.

ỳzka

enstaka, enda

han kan vá nan ỳzka hȁ̃n

el. nan ỳzka

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× yrka II
adj.

kan vå nåd ỳzkå boståg

kevhuzen.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yr

adj.

se → ord

ystad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yrke s.

ùrka, -a d. pl. =, -a n.

han han àlti' ha't ned ùrka.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ystadbo

Ýstabò

ja e fýd Ýstabò.

1953. 4155. Ystad. Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× yte

ýde , n.

valuta, nytta, „skäl"

di ska jǿra ýde for sina pǽza

I: göra nytta för betalningen de får.

1966 4155 Ystad, Hennestads hö

ytterrum

ytorrom, -rd

det yttre mot gatan vettande rummet
i en trärumslägenhet.

so lå får i ytorrom med

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ystad

Ingemar Ingers 1975–76

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yttenstapel

ytonstapel pl. -stapla

dörrstapel å yttervägg.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3 ligenare

sigelinare, pl. =

(Revlinen)

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

å
s.

å el. åk, -en, mask.

den har gått en å öpa från
lånet a strögat hål tvärt
igenom

s: vid klostret.

Genus mask. senare iakttaget 2 gg 1954.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

å II
s.

den gàmla ǻuan, numera
i genlagt å-fåra i Ystad.
di han möd forvärda pa den ǻuan.

K.O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

a° III

den lå jo en gång på
dine sian om våren
(emot flyttid)

Nr 41 5. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka
v.

åga . ågta , ågt

den ågta vi på slå i
pågatåen .

K. O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka II

ja han vad ude a

ägt ine min svansän

di ägon me it parti a röstar

me it åned

ja rösta

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka
v.

äga hiś i diṅa vårmea!

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd
Ingemar Ingers 1975–76

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ål

ål

böjn.

J. A.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åL

aul. 1an d. al

ául mé han hon rögad

pàugana högon ául

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

å l II

mèn mån kone ènte èlla ål

k.d.

hæn e ål i fån andån.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äl III

de va ìjen smæ æl.

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äla sig

v.

älla si. -a, -ad

ta sig fram i trängt utrymme eller genom folkträngsel.

han fick älad si fram.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrstads hd
Ingemar Ingers

1982

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ål-bunke

ål-abörzka pl.-a

hög el. hop el. bunt av ål.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålder

ålder

Kap-form.

höjn.

J. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Åderman

Åderman; ˋ — — ˋen;

Spec. bestyrelsen hos ordf!

J. ör.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ål fiske
s.

åulåfiska, n.

Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålfiske

ålafiske

di har jånt ståna påya på

ålafisked .

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ål-gam

ål-lagam, n., pl. =

gam anv. vid ålfiske.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ål-homma

ål-homa, pl. -or

På nytt iakttaget 1954.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ålderdom

Aldersdag

böjning!

F. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ål-kusa
s.

M. Åulakuson

dets. som "ålasvabb" S. O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1960 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ål-mörker

Åla mörkor, -mörkred

den mörka tiden på höstkvällen, då
ålfångsten pågår.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

å l - seka

ål a séksa , -an

supé med ål .

dan tån di en tie fèmtan

kèonor for en ål a séksa .

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älskinn

àlaʃciz, -ad

anv. i torkat tillstånd för medicinskt handlat bruk; lades t.ex. om en ärm, som blivit stukad.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älskeln

älafetz - ed

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ålasvabb

sing. ålasvab. -en.

pl. ålasvabor, en fiskeort

ålasvabor, som di hade

te bède ---

vi fa i kvèlnegen a kåste eton

ålasvabor

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ålsvabb

ål svå b

"En fisk som föder
levande ungar"

Bv. svabb K

jfr ålasvåbor (pl.), men gemen form

Nr 7520. Ystad, Herrestads hd
S. Benson 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ånga

ångá; – án

J. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ångare

Ångare, — 1 lur.

F. o V.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ångbåt

roxbåd ; — ¼ lm ;

plur.

J. A.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ångbåt

ångbåd pl. -a, -ana

vänkens skudon alon ångbåda

el. ångbåd

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ångbåt

ångbåd, pl. -a, -ana

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ångkvarn

ɑzkvɑ́rn. - ɛn

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

år

ar ; — led ;

plan.

J. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

å
s.

-ed

åur, n., pl.=, -an

4. år etc.

mòna hànans åur sin

di' sista åuran; tól åur

for nòna åur sin

de sista åred.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

å
s.

i åra ma = jämsides med

di e nok i åra ma deta

(s:huset)

nu har di ig åred om.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åe:

två åe i nå hade vi jès;
tré vänt åe hade vi.

han han fyllåd fyé åe i dise
dåna.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åla
s.

åla

vi hade våres en åla

Ystad 8.0.

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åra

àra

höjma

J. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åra

ära -an -or -orna.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åratal

arátal; — ´ — lud

N. Ork.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åreklamp

åreklämp, pl. -a

detalj å rorbåt; påsatt för-
stärkning å åra.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

årlav

àrlav!

böjning!

definition erfordras!

J. A.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× årelag

årelåv , -ad

underlag för ria på båt

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ärsmål

ärsmål, -ad

årsväxten med hänsyn till vädertek & årstid.

de brukade si alltid på årsmålan

y-d

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtal

åratål, n.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åavis

i åavis

--- kon ka sug kåga i åavis.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åsikt

åsikt pl. -or

han hade åndra åsikter

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åskregn

oskrejn -ed. pl.=, -en

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åskväder

Òskavǽr, -ad

I. 1. 4155. Ystad, Kristianstads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Åstad

ostá

ostá nú dE
åstad med dig!

J. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åt

adv. b prep.

od

de fylldes öd

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åt
ått.

ad d. od

di måte jälps äd

båra si' åd.

so jälptes di ód

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtaga sig

atå si, pret. atå si

sa atå si stån ---

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtminstone

åtminstigen

E.O.

V. 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtta

åtå

F. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åttiotalet

best. f. ótitáled

1880-talet

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägare

ègare, -an. pl. =, -anna

(Rep-lån)

den fóste ègaren

di fóste ègarna.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× äggblomma

ägablöma, -an

ägg-gula.

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1971–72

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägg-gula

ägagula

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äggkaka

ègakàga

fjock pannkaka med fläsk
4 ägg.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägg kong

ägakôn . -an

samt ägakônj . sup. pàv. form

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägg man
s.

ägamän, -en

äggförsäljare

ja kan vad kos min ägamän
ra förjad (delvis repr.)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1980

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägg vatten

ägavän, -ad

vatten vari ägg är kokta.

en ska va hémst forsékti ma
ägavän (inte dricka dt eller
tvätta sig i dt)

4155 Ystad, Hennestads hd 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ägg vatten

ègavàn , -ad

vatten vari man kokt ägg. (anses skadligt)

de e fàrlad a drika ègavàn

4155. Ystad, Hennestads hd. J.J. 1967

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äldre

ä́l_ra, älst; komparations-

formen till gammal.

han va me di' ä́lsta i'

brankä́ren

mín den ä́lsta sä́_una.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

L. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× älling

älɛŋ -an -a -ana

ankunge

di tödə de va vanɳytor, som

tø dø på älɛŋana.

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

älta
s.

èlta -an

lerälta, lermassa

di la ud en èlta på månken

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

ān

adj.

ǣn, n. ǣnt = fadd, smaklös, utan kaydda.

dæn e ingen smǽg i dæras brǿ; de e so ǽnt, so ǽnt.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1974–75

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ån
kon.

en

dæ e myed nemon en som
ifra kåsebåya.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända
asV.

ena

den lau hus ena nere ve gön

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända II
ar.

de e èna sin dèn tiden,
nar jà va pàng.

O.H.

èna nén te Gén

èna hén te trægæran

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända
adv.

ena

ss. tids-adv. :

ena te mé i förefjön

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända
adv.

ja kan vad ena nena i'-an.

--- ena ud i öranspisana

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända
adv.

ènna

ènna mèd

ènna hèn te dèn lùdan

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända
ad.

ena

ena ta nä för lita sin

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ånda
adv

ènn a

Tibadv.: ènn a sèn ja va séks ån gamal.

Rumsadv.: ènn a oj- dæ.

" di fær ènn a tét nèr va nybrå

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äuta
adv.

/ja mo_ta ga a_na ha'_n ta
hu_sava'gan

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända

adv.

ènnå

vi va ènnå ti fugatvå bòdå

Ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända
att.

åna te = till och med

åna te gatémplare se
séljon di.

(känd. be-bin)

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ända.

Ìndá

å detta ett subst., verb
eller adverb?

J. A.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ändaförvändning

ànafornèng

förändring, förvandling

de e en ànafornèng (sagt vid
åsynen av förfallen trädgård, som gjorts
i ordning).

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ändas
adv.

ènas = ända el. ènás

da jèk han sàn ènas
óp te fýnstorna.

Revhusen.

ènás nén mod nýbaŋ te

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ändast. adv.

ènast = ända

så sev di -en ènast nén

M. H.

vánad jik ènast óp i rómad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändast

ast.

èndast

= ènda

èndast nén te jén

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ändast

adv.

ènast = ända

ènast méd på vestanpårt

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ändavända

ènnávènna, sup.

ènnávänt = vända upp & ner

di ènnavända ---

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

v ändavända

v.

ändavända, -vände, -vänt

vända upp och ned på; ändavända

spec. = behandla gamla slitna lakan så, att de klippas upp i mitten, varefter in-sidorna vändas utåt och tvärtom, varpå de sammansys och bli starkare.

enl. fru H.

1955. 4155. Ystad. Hemstads kd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

åkdavändande

e.

ènavenane, neutr.

stök, rumstering, äv. = vilkenvalla

dan ble it ènavenane

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I.Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åtta
s.

ja bánt it bán va ènan

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ände

ände s.

ènna, ènn, èn, ènna

N. A.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ände
s.

ène -en

di som rede om ènen på
dita hüsed ...

vårdens ène

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ände

ènn, -an

(av hus el. lägenhet)

han stå' i dan ènn ènnan

a skrèg på mej

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ände
s.

ène -en

vi gruvde rénon ifrå
ène te ène.

V.L.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sade II
s.

den han vad stål i dén
énen. (av huset).

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändra
v.

ändrå -ar -å -ad

p. p. -ad. neutr. =

eller ännå etc.

di fan änta ändra kan, om di restaurérar kan.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändra II

nué e dan ändrad

sín han héla kóstan ändrad si.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändra, v.

sin ble de ändrad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändring

ändrig

de har blit mycket ändrig
a

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändträ

ènatrè, n.

i träbro: planka närmast broänden

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ùnda
ått.

de dröjde te bǿ́sen kǿ́m,
so ja kánt andǿ́n

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
Ingemar Ingers 1969-70

1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändå
ast.

andån

de jek tröjt andån

de jek lia brå andån

så hade ja dyt andån.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända

ändón

sóna kan man hít mäja

ändón

ystäd

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ända !
adv.

endæn el. endo:n

man han inte nå a fgöra endæn.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1973-74

1973

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ändå II
v.

di' mæn blå aw -ad endo'n.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1973-74

1973

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ä'n da

han e æl i sjön andæn.

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

änka
s.

äzka el. äzka, -an.
-or. -orna

dee bära hon - hon e äzka.

K.O.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

änkehus

ä̀nkehu̍s -ɔd

stiftelse med hem för änkor

de e ɛt gamalt ä̀nkehu̍s, dɛ́

(om Lundgrenska stiftelsen)

Nr 4155 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ännu
ett.

Enn

Ja ändras om de é dan enn?

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1943

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ännu

inné

E. O.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ännu
adv.

i'nu

de e i'gæ'n i'nu

de jö'r di i'nu

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äntligen
adv.

äntalian

äntalian kan jär fäd nÿsta
dan lilla dägen

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1974–75

1974

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äpple:

hä:n kɑmɔn jɑ: ine fle:n
ä:ble.

Ystad

skɑ:la ä:ble

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äpple II

äpla -ad Kap-form

vin e de, som kan tåt

äpla ?

20 årig ungdom

Nyare form: jfr äbla

Nr 4166 Ystad, Herrest hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äpple

äble, n., pl. =.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äpplegröt

äbblagröd, -en

kåga äbblagröd.

Ystad

kv. f. 1905.

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1972–73

1972

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× äppleskabba

äbblaskråba, -an

om dåligt utvecklat eller maskstungot äpple.

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärende

ærane -ad.

yngre ærande, -ad

di to ål for ærane.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ā ræfuk
a.

ærafúg, M. -a

mænigon di e so ærafúga, so
di han mæntig a tala óm a
sida a skiæpa a skryda ina.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äresjuk

ärafög, obest. pl. -a

äregiug

de e som di e äraföga

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1980

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärkeliv

àrkaliv

ovaren. oljud.

hala et sanat àrkaliv

Ha i andra Skånemål: arkali.

Ystad enl. Skånska landsmåls-
föreningen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ään

aan. ¹an

munat spiselhåll,

dær hade di munad en aan;

så hade di vås it fýrhål.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Rån
s.

ann. 1 kn

elstad på öppen spis; bottenstycke
av bakugn.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åt
J.

pl. ɛ̀ntɔn

man kan få ɛ̀ntɔn, som man
får kɔ̀ga en hél dɑ́; sɑ́ hɔ̀na
é di.

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ärter

ärter

kåga ärter

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
l. Ingers 1960 Exc.bd.

4155 Ystad. Herrestads hd. 1.5. 1967

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× äska

äska pl. -or

oval spånask, bl.a. använd
för proviantering å sjön.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ä ɯyä
s.

è ɟ̃ä̃ , ˋ-ä̃n

(i en smedjä)

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta
v.

perf. part. ède:n

dan ène:a tyk:o:r sä:, a dan
ándra tyk:o:r sä:, a dä:rför blev
a:l mä:d ède:n. (Talesätt)

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Åta

Ìda

Böjning 2.

J. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta

èda

pret. ad el. aud, sup. èdad

perf. part. èdan

vi ád àlu' fèlv tóbasa kàgon.

di kan eda kàgon

vi édon mést mád.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åta:

de édon ènta jå po en

vèka

(minderårig)

jå gan dæn iŋ a ædon méda.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta
v.

imper. ed, men et ffr ord
som böjas med d:
vade mägad elon sá, sa sa
fordlrana: ét dé, sa bler du
stárk.
(saml. höst)

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta
v.

sup.

èdad aw sáma qròdafád
haa ví jòrt.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta
v.

man får ẽda de man hǻr a
fö̀ga de man kán (talesätt)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta

de e bäna ti a ẽda so
lenge dæn e bòla

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I.Ingers 1979–80

1980

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta
v.

perf. part.

de e en kåga --- dan e ènta
èden. /sagt vid fynd av en kaka vid
städning/

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta
v.

di sidon i tvägeåcn a édon

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta
v.

met.

han fœr óp om nétonna; han
ád a dnák a hàda sej'.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1979.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta:

dær gær ja opa hos hán
a edor mída.

nú e dan sa fín, sa man kan
eda grød i dan. (om en regligen
rengjort vask).

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta:

dæn e två sontons måd hon
äita vægan a èda

ja édon sa lidad

dó ska jå eda nögad sil i kvål.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1956. -61

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ä̃ta:

Jön edon sej i'g dä̀n ùde.

èda fyýd a bä́.

finare: èt̃à, ät, ètad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta upp

pres. edor ö/r

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1954 Exc.bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

äta upp

eda ópp, ad, edad

di kan edad ópp åla hópa.

(minderårig)

p.p. ópéden

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ö de

adj. o. adv

öyda

de stø rät sa länge öyda

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öga I
s.

ögə, -ad, ögen, ögonen
el. ögon, -an

delvis regn.

Landsb.: ÿja ekenhusen

ja skole kona töpa ögonen
a gå dan

se II

Nr 4155 Ystad, Herrest hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öga II

ỳjȁ. ỳjȁd. ỳjȁn, -an

Kerhusen

di skȍla gȁms ỳjȁnan ȁw si.

(Tabell)

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ögla

ögla

böjning 2.

J. A.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åka
v.

ögа, ögte, øgt

de sea wid som di ögte sej
ær for ær.

(om en fiskesort)

Nr 4155 Ystad, Herrest hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öl

öl. -ed

di tø öl for ørane.

i: gjorde sig ærende för att bli traktera-
rade med öl el. brännvin.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppen I
adj.

öpen, neutr. öpet
äfven öppen, öppet,
öpet i miten

Landsbygden (Skomma) även el. även
enl. P. Larsson 1901.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppen II

dær e ỳpad, så man kan
gå íg å sé.

dær va ỳpen skorstén
jfr skorsten

el. ỳpen skorstéin

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppen III

+/

den går en bild öppen gröp

i'nä

+/ Repe-form.

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öppen IV

Ynnå bädå

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppen: V

di ÿpna brönnarna,

brunnar utan pump, varifrån

vattnet drogs upp.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppen
a.

ögon, pl. ögna

di va ögna störa E.O.
Ystad

(landsbygden: ögon)

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppna

ỳ̲pna -ar -a -ad

varända då klokan älava

så ỳ̲pnas hä̲r

om museet i Klostret

ỳ̲pna fýnstoned!

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppna III

v.

då ÿ̀pnà di klokan fém

om mòrnana.

M.A.

Imp. ÿ̀pna lò̀gan! öppna luckan,

d.v.s. gångdörren i

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd planket.

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öppning
s.

ö̲ppning, -en

i (på) vid öppen

ystad

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öra
s.

pl.

ni e ènte tòra bag ørenen
inné !

(till barn som inte är nog omdömesgilla)

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Ord
a.

Ord

yr

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

1968

I Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× öld
adj.

Öld = gl.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1975–76

1975

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× öld
a.

öld, m. = a, -ar

di sprickor a sjögor som
öda hýs.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

I. Ingers 1979–80

1979

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öre
s.

öre, n. (pl.=

fåtan öre

presis på öred

för han äntå it öres skål

på stenåna.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

örfil

örfil, m. -a

ss. namn på en sorts kakor.

örfila de kosta två öre ...

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

örhänge

örhänge, -ad, pl. =, best. f.

örhängen el. örhängena.

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers

1978

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öring
S.

Öring

en fisk

EO

Nr 7520. Ystad, Herrestads hd
S. Benson 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

öring

Nr 7520. Ystad, Herrestads hd
S. Benson 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Örla
v.

Örla, pres. Örlor, pret. Örl

vimla

dær va myror, sa de Örl

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Örla, v.

Örla, pret. örl

vimla

dær va fólk, so de örl.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1960 Exc.bd.

4155. Ystad, Herrestads hd.

J. J. 1967

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ön

Ön, ön. ö, öna

Nr 4155. Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Örnare
s.

Örnare

örfil

e ni änte snäla. så får ni en
en örnare!

Ystad

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976-77

1976

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ørons pets

Ørans/is!

han hade nók mosik àna
úd i Ørans/isana

m Sal. Smith.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Örtsalva

s.

ùrtasálva

salva vaì órter i'ngår.

Ja smörjor mi' me en ùrtasálva.

Ystad

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

Ingemar Ingers 1970–71

1971

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Östan s.

jfr Ostan (om vind)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Östen

Östen

avdelning i Västen-

vilken?

J. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

östa

ø̀sta (äv. ýsta)

de klä̀rnar i ø̀sta, så
tjä̀rigen när han tì̀ta i vä́sta,
talesätt.

ýstar

Nr 4155 Ystad Herrestads hd

Ingemar Ingers 1976–77

1977

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Öster

Yst

Uttalet är väl också ystom.

J. N.

№ 1767:1 Ystad, Herrestads hd

Johannes Edén 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

östa

Östor eller vanligare ýstor

Östor är ö sydöstskånska målens
form i ýstor är ýstadmålets
speciella form.

där ède på Östor

Fr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Östen

Ýstor

(på landsbygden kring Ystad: Østor)

1950 4155 Ystad, Hemestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Östen:

én på ýston a én på
sýdon

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Östanpå
adv.

Östanpå, östanut

Nr 22805 Ystad Herrestads hd

Exc ur skivnr 2715B-2724A

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

östenpå

Östonpå eller ýstonpå

= östenut d. Östonpå

västonpå de e "ö" , a Östonpå

de e „nä" liknäga om sjöfart/

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Östuppå II

Ve tóstanop hén ýstonpó

K. O.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Östra

ỳstra el. Östra

ỳstra forstán, el. Östra f.

m. ỳstra el. Östra

den Östra ármen i: hammarmen

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Östra II

i Ostraam:

Ystadtóp

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Över
adv. & prep.

Över

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Över allt

Över ält

näj, hen har vat lided me
sil över ält.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överdriven

övərdrièvən, neutr. -drièvəd

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Övanflöd
s.

Övanflöd

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

övverhammare

Övverhåmare, -en

ett inventarium i smedja.

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Överläder

Överläder -ad

överläder

Nr 4188 Ystad, Herrest. hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

övervåden

övervåden -ad (på sko)

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× öfverskitt

öfvergit

öfversmutsad, bestänkt av smuts,
t. ex. om bil.

Nr 4155 Ystad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

överta

ˈövərtaˌ prät. -tˌ

ja ˈövərtˌ ell ˈatər sme kˈälsan

Bret Olsson

Nr 4155. Ystad, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund